

ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA PENALĂ

Sentința nr. 674

Dosar nr. /1/2015

Ședința publică din 05 decembrie 2017

Pe rol pronunțarea în cauza penală având ca obiect rechizitoriul nr. /P/2014 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție, prin care au fost trimiși în judecată, în stare de libertate, inculpații *D* pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită, prevăzută de art. 289 C.pen., cu aplicarea art. 5 C.pen.; *N* pentru săvârșirea infracțiunilor de trafic de influență prevăzute de art. 291 C.pen. raportat la art. 6 și art. 7 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 5 C.pen.; complicitate la luare de mită prevăzută de art. 48 C.pen. raportat la art. 289 C.pen., cu aplicarea art. 5 C.pen. și art. 38 C.pen. și spălare de bani prevăzută de art. 29 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 656/2002, cu aplicarea art. 5 C.pen. și art. 38 C.pen.; *D* și *B* pentru săvârșirea câte unei infracțiuni de spălare de bani prevăzută de art. 29 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 656/2002, cu aplicarea art. 5 C.pen.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 10 octombrie 2017, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta, când Înalta Curte, pentru a da posibilitatea procurorului și inculpaților să depună concluzii scrise, iar ulterior având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat succesiv pronunțarea pentru datele din 24 octombrie 2017, 07 noiembrie 2017, 21 noiembrie 2017 și pentru azi, 05 decembrie 2017, când, în aceeași compunere, a hotărât următoarele:

ÎNALTA CURTE

Deliberând asupra cauzei penale de față, constată următoarele:

Prin rechizitoriul nr. /P/2014 din 14 iulie 2015 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție, Secția de combatere a infracțiunilor asimilate infracțiunilor de corupție, s-a dispus trimiterea în judecată a inculpaților *D* pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită, prevăzută de art. 289 C.pen., cu aplicarea art. 5 C.pen.; *N*

pentru săvârșirea infracțiunilor de trafic de influență prevăzută de art. 291 C.pen. raportat la art. 6 și art. 7 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 5 C.pen., complicitate la luare de mită prevăzută de art. 48 C.pen. raportat la art. 289 C.pen., cu aplicarea art. 5 C.pen. și art. 38 C.pen. și spălare de bani prevăzută de art. 29 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 656/2002, cu aplicarea art. 5 C.pen. și art. 38 C.pen.; D și B pentru câte o infracțiune de spălare de bani prevăzută art. 29 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 656/2002, cu aplicarea art. 5 C.pen.

Prin actul de sesizare a instanței, s-a reținut, în esență, că în cursul anului 2007, denunțatorul M i-a solicitat inculpatului N al D, să-l pună în legătură cu inculpatul B al județului, pentru a obține cu celeritate emiterea titlului de proprietate asupra unor terenuri situate în municipiul și revendicate de Ș, pe care le-a cumpărat de la aceasta împreună cu P, reprezentantul S.C. F. S.R.L., în baza unui contract de cesiune de drepturi litigioase, pentru suma de euro. Inculpatul N i-a promis denunțatorului că va vorbi cu coinculpatul D, cu atribuții pe linia coordonării administrației publice locale, inclusiv în materia retrocedărilor, care era coleg de partid cu județului, la scurt timp, punându-i la dispoziție martorului M, numărul de telefon al inculpatului B. În schimbul intervenției pe lângă D, inculpatul N i-a pretins bani martorului denunțator primind, în anul 2008, de la acesta, suma de euro, două autoturisme (Lexus și BMW), precum și o excursie în mai multe țări europene. De asemenea, inculpatul N i-a comunicat lui M că a pretins pentru demersurile făcute personal, dar și prin intermediul său, pe lângă de în vederea eliberării titlurilor de proprietate, suma de euro.

Urmare a acestor recomandări denunțatorul a avut două întrevederi cu inculpatul B care, aflând că este vorba de terenuri în suprafață totală de 15 ha, i-a solicitat pentru sprijinul oferit suma de euro, întrucât pentru aceste imobile „se bat mulți”, prezentându-i-l, totodată, pe inculpatul D prin intermediul căruia aveau să țină legătura pentru a evita expunerea sa. Pentru serviciile oferite, inculpatul D i-a pretins lui M un teren de 14.085 m.p., situat în centrul municipiului, din suprafețele pentru care martorul solicitase reconstituirea dreptului de proprietate.

La data de 18 septembrie 2007, a fost emis titlu de proprietate pentru terenurile de 15 ha, pe numele Ș, care, ulterior, a încheiat două contracte de vânzare cumpărare ce au avut ca obiect parcelele de 59.518 m.p. și 14.085 m.p., respectiv 70.000 m.p. și 6.379 m.p., prețul de euro pentru fiecare tranzacție nefiind plătit vânzătoarei întrucât M îi remisese inițial, în primăvara anului 2007, suma de euro, iar, apoi, încă euro pentru a obține cesionarea drepturilor litigioase, respectiv transferul

proprietății imobilelor.

Astfel, martorul denunțator a cumpărat, la data de 30 octombrie 2007, de la § terenurile în suprafață de 59.518 m.p. și 14.085 m.p., situate în intravilanul municipiului . La rândul său, acesta a încheiat, la data de 08 noiembrie 2007, o promisiune de vânzare cumpărare cu inculpatul D , având ca obiect suprafața de 10.000 m.p. din primul teren achiziționat, în scopul garantării remiterii către inculpatul B a sumei pretinse, în cuantum de euro, iar la 13 decembrie 2007, a fost autentificat un act adițional, prin care soții D și-au exprimat acordul ca denunțatorul să înstrăineze unui terț suprafața de teren, cu condiția ca în termen de șapte zile de la perfectarea contractului să le fie achitată, din prețul obținut, suma de euro.

În consecință, M i-a vândut, la data de 20 decembrie, pentru suma de euro, terenul de 59.518 m.p. martorului D , care, a doua zi, în 21 decembrie 2007, l-a înstrăinat cu prețul de euro către S.C. H S.R.L., dată la care denunțatorul a încheiat și o convenție prin care inculpatul D și soția sa diminuau suma stabilită prin actul adițional la promisiunea de vânzare cumpărare de la euro, la euro. Urmare a tranzacției perfectate, martorul D i-a achitat, la data de 24 decembrie 2007, prin ordin de plată, suma de lei, denunțatorului M , care, ulterior, în ziua de 28 decembrie 2007, a transferat în contul inculpatului D suma de lei, pe care la rândul său, acesta din urmă, a transformat-o în euro, la data de 23 ianuarie 2008, obținând suma de euro, din care a constituit, în mod succesiv, depozite pe termen scurt. Astfel, a ridicat în numerar, în mai multe tranșe, euro (18 februarie 2008) și lei (lei - 20 martie 2008, lei - 21 martie 2008, lei - 26 martie 2008 și lei - 26 martie 2008), iar, în perioada 07 aprilie 2008 - 03 noiembrie 2008, a retras de la ATM bani și a efectuat diverse plăți prin P.O.S. într-un cuantum de lei, în timp ce din conturile de economii a luat sumele de lei (18 februarie 2008 - 20 mai 2008), lei (10 aprilie 2009 - 21 decembrie 2009) și lei (06 ianuarie 2010 - 10 martie 2010), și nu în ultimul rând, la începutul anului 2008, i-a remis coinculpatului B , în numerar, euro. Mai mult, pentru a disimula originea ilicită a sumei primite, inculpatul D a virat, la data de 25 aprilie 2008, în două tranșe, sumele de lei, respectiv lei către S , cu explicația „plată conform contract nr. 894 din 25 aprilie 2008” .

Din sumele ce i-au fost virate de martorul D , inclusiv cele de lei, lei și lei din datele de 15 ianuarie 2008, respectiv 17 ianuarie 2008, M a convertit, în contul său de la Banca , la 18 ianuarie 2008, suma de lei în euro, banii pe care, la data de 01 februarie 2008, i-a retras și i-a predat inculpatului N , care s-a deplasat la sediul M , unde i-a remis coinculpatului D

Totodată, la data de 12 noiembrie 2007, denunțatorul a încheiat un contract

de vânzare cumpărare cu inculpatul D , prin care i-a transmis dreptul de proprietate asupra parcelei de 14.085 m.p., situată în intravilanul municipiului , contra sumei de lei, preț pe care însă inculpatul nu l-a achitat niciodată vânzătorului.

Tot, la data de 30 octombrie 2007, Ș a mai vândut inculpatului N și martorei I suprafețele de teren de 70.000 m.p. și 6.379 m.p., amplasate în municipiul , fără să fie plătit prețul de euro, contract încheiat pentru a garanta cumpărătorilor atât remiterea folosului necuvenit pretins de inculpat de la denunțator în schimbul influenței exercitate asupra

, cât și restituirea sumei de bani împrumutată de M de la soții I în scopul de a satisface pretențiile materiale ale titularului drepturilor de proprietate reconstituite. De asemenea, denunțatorul M a fost împuternicit, la data de 18 ianuarie 2008, de soții I și N , prin procuri speciale, să le vândă cota parte indiviză de ½ din cele două terenuri achiziționate. Între timp, S.C. F S.R.L., prin reprezentant P

, a introdus două acțiuni pe rolul instanțelor civile din municipiul , solicitând drepturile ce i se cuveneau din contractul de cesiune de drepturi litigioase pe care îl încheiasse împreună cu M , în primăvara anului 2007, cu cedentul Ș . La data de 28 martie 2008, a intervenit convenția dintre familiile I și N , pe de o parte și S.C. F

S.R.L., pe de altă parte, prin care se stabilea că societatea renunță la cele două procese civile în schimbul sumei de euro, motiv pentru care, la aceeași dată, au fost vândute terenurile în suprafață de 70.000 m.p. și 6.379 m.p. către S.C. H S.R.L., firmă care a efectuat două transferuri bancare, unul în valoare de lei, în contul inculpatului N și altul în cuantum de lei, în contul martorei I , fiecare dintre aceștia transferând echivalentul sumei de euro pe numele lui P , cu explicația „stingere litigiu conform convenției”.

În vederea remiterii sumelor de bani solicitate de inculpatul N , martorul denunțator M a efectuat, la datele de 31 martie 2008 și 09 mai 2008, transferul sumelor de lei, respectiv lei, din contul său deschis la Banca în cel al martorului G , soțul inculpatului, restul diferenței până la euro fiindu-i remisă lui N , în numerar.

Cauza a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la data de 16 iulie 2015 sub nr. /1/2015, iar, prin încheierea din 23 septembrie 2015, judecătorul de cameră preliminară a constatat legalitatea sesizării cu rechizitoriului nr. /P/2014 din 14 iulie 2015 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție, Secția de combatere a infracțiunilor asimilate infracțiunilor de corupție, a administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală, a dispus începerea cercetării judecătorești, respingând, totodată, cererile și excepțiile invocate de inculpații D , N , D , și B , soluție

rămasă definitivă prin încheierea nr. 246/C din 13 noiembrie 2015, pronunțată de Secția Penală a instanței supreme, în dosarul nr. /1/2015.

În ședința publică din data de 14 ianuarie 2016, ulterior citirii actului de sesizare a instanței, s-a făcut aplicarea dispozițiilor art. 374 alin. (2) C.pr.pen. și au fost aduse la cunoștința inculpaților D , N , D și B prevederile art. 374 alin. (4) și art. 375 alin. (1) C.pr.pen., aceștia învederând că nu optează pentru judecarea cauzei în baza probelor administrate în cursul urmăririi penale, conform procedurii simplificate a recunoașterii de vinovăție.

Ca urmare, la termenele din 05 aprilie 2016, 17 mai 2016, 06 septembrie 2016 și 04 octombrie 2016, inculpații D (filele 204 - 206, vol. II, d.i.), N (filele 241 - 246, vol. II, d.i.), D (filele 303 - 306, vol. III, d.i.) și B (filele 20 - 23, vol. IV, d.i.) au dat declarații în cauză cu privire la faptele ce formează obiectul acuzației penale, iar, ulterior, în ședințele de judecată din 23 noiembrie 2016, 27 ianuarie 2017, 24 februarie 2017, 25 aprilie 2017 și 09 mai 2017, Înalta Curte a procedat la audierea martorilor indicați în rechizitoriu, respectiv M (filele 92 - 94 și 177 - 184, vol. IV, d.i.), D (filele 185 - 186, vol. IV, d.i.), R (filele 188 - 190, vol. IV, d.i.), B (filele 34 - 35, vol. V, d.i.), D (filele 36 - 37, vol. V, d.i.), D (filele 109 - 112, vol. V, d.i.), I (filele 151 - 152, vol. V, d.i.), T (filele 153 - 154, vol. V, d.i.) și I (filele 155 - 157, vol. V, d.i.), readministrarea probei testimoniale fiind încuviințată prin încheierea de ședință din 04 octombrie 2016. De asemenea, a fost ascultat, la termenul de judecată din 09 mai 2017, martorul G (filele 158 - 159, vol. V, d.i.) propus de parchet și încuviințat de complet prin încheierea din 23 noiembrie 2016, iar în ședința din data de 13 iunie 2017, a fost administrată proba testimonială cu martorii B (fila 68, vol. VI, d.i.), L (filele 69 - 70, vol. VI, d.i.), V (fila 72, vol. VI, d.i.) și A (filele 65 - 67, vol. VI, d.i.), a căror audiere a fost admisă la cererea inculpaților D și B , la data de 04 octombrie 2016.

În cursul cercetării judecătorești, a fost administrată proba cu *înscrisuri* solicitată de inculpații D (adresă de răspuns emisă de Banca însoțită de o copie a extrasului de cont al martorului M - filele 84 - 85, vol. IV, d.i.), N (declarația de avere nr. 260114 din 14 iulie 2008 și declarațiile de interese nr. 260362 din 14 iulie 2008 și nr. 219253 din 08 ianuarie 2009 ale inculpatului, fișele fiscale aferente anilor 2007 - 2008 ale martorei N , factură fiscală nr. ECOT 005 din 28 ianuarie 2009 privind achiziția autoturismului marca BMW X3, în copie certificată pentru conformitate cu originalul, contract de comodat încheiat cu S.C. T SRL privind autoturismul marca Lexus, cu număr de înmatriculare - filele 7 - 15, vol. IV; 87 - 88, vol. IV, d.i.), D (contractul de vânzare - cumpărare nr. 894 din 25 aprilie 2016 și actele adiționale; contractul de vânzare - cumpărare nr. 505 din 24 aprilie 2008;

contractul de vânzare - cumpărare nr. 1320 din 24 iunie 2009; schița cadastrală întocmită Primăria Municipiului ; sentința civilă nr. 259 din 12 martie 2015 a Judecătoriei ; apelul declarat de martorul denunțator M împotriva acestei hotărâri; ordinul de plată nr. 1 din 28 decembrie 2007 emis de martorul denunțator M în beneficiul inculpatului pentru suma de lei; declarația comună, dată la data de 08 ianuarie 2008, de martorul denunțator și de inculpatul cu privire la natura juridică a sumei de euro și acceptarea plății parțiale a acesteia; adresele nr. 1024 din 29 octombrie 2014 și nr. 1586 din 12 noiembrie 2014, emise de Societatea Profesională Notarială S și N ; declarații autentice, date de inculpatul, martorul denunțator și martorii D , R , N , Ș - filele 239 - 266, vol. VI, d.i.) și de *parchet* (denunțul formulat de B în dosarul nr. /P/2015 al Direcției Naționale Anticorupție, declarația de martor a acestuia, adresă privind stadiul dosarului nr. /P/2015 al Direcției Naționale Anticorupție - filele 70 - 75 și 87 - 88, vol. IV, d.i.), încuviințată prin încheierile din 04 octombrie 2016, 25 aprilie 2017 și 13 iunie 2017.

Prin încheierile de ședință din 04 octombrie 2016 și 13 iunie 2017, pentru motivele expuse, pe larg, în considerente, Înalta Curte a respins proba cu înscrisuri și, după caz, cea testimonială solicitată de inculpații D (emiterea unei adrese către Ministerul pentru comunicarea înregistrărilor efectuate de camerele de supraveghere de la porțile de acces ale instituției și Cabinetul Ministrului din 01 februarie 2008, precum și a agendei de lucru a inculpatului din aceeași dată; înregistrările audio privind discuțiile purtate în perioada 2007 - 2008, între M și N , în baza Legii nr. 51/1991; cele două mandate de supraveghere tehnică privind interceptarea și înregistrarea comunicațiilor lui M ; audierea martorilor M , P , N , C , P , B), D (antecontracte și contracte de vânzare cumpărare încheiate, în perioada 2006 - 2007, în calitate de cumpărător cu terțe persoane, având ca obiect terenuri situate în intravilanul municipiului ; acțiunile în justiție introduse de Ș și N împotriva lui M pentru constatarea nulității absolute a contractului de cesiune de creanță nr. 845 din 10 aprilie 2007 și a convențiilor subsecvente de vânzare cumpărare; emiterea de adrese către U S.A. și Banca , în vederea comunicării situației conturilor martorilor I , I , D și inculpaților N și D ; audierea martorilor N , M , S și C) și *parchet* (emiterea unei adrese către Camera Notarilor Publici P), precum și cea de încuviințare a efectuării unor expertize tehnice bancare, respectiv imobiliare pentru inculpatul D

De asemenea, pentru argumentele redată detaliat în cuprinsul încheierii de ședință din 12 septembrie 2017, s-au respins cererile de reaudiere a inculpaților, a denunțătorului M și a martorilor D , R ,

B și D formulată de inculpatul D.
, precum și de reunire a dosarului nr. /1/20015 al instanței supreme,
la prezenta cauză, solicitată de inculpatul D

Examinând materialul probator din cursul urmăririi penale, precum și cel administrat nemijlocit în faza cercetării judecătorești, Înalta Curte reține următoarele:

La data de 26 martie 2007, prin procura nr. 1493, § care solicitase în baza Legii nr. 1/2000, cu modificările și completările ulterioare, reconstituirea dreptului de proprietate asupra unor terenuri în suprafață totală de 15 ha, situate în intravilanul municipiului , l-a mandatat pe denunțatorul M „să îndeplinească toate formalitățile necesare în vederea revendicării suprafețelor” de 59.518 m.p., 14.085 m.p., 6.397 m.p. și 70.000 m.p., trei dintre aceste imobile fiind amplasate în centrul orașului, iar cel de-al patrulea la intrarea în , chiar la drumul național (fila 132, vol. II, d.u.p.). Ulterior, s-a încheiat contractul nr. 845 din 10 aprilie 2007, prin care § a cesionat matorului M și S.C. F S.R.L., reprezentată de P , în cote de 50%, drepturile sale asupra celor patru imobile în suprafață de 15 ha contra sumei de euro, pentru ca după eliberarea titlului de proprietate aceasta să condiționeze înstrăinarea terenurilor către denunțator de plata suplimentară a sumei de euro, solicitare ce i-a fost satisfăcută.

Într-o primă fază, pentru a-și duce la îndeplinire mandatul, matorul M s-a dus în audiență la inculpatul B , al județului , în perioada 01 ianuarie 2006 - 04 mai 2007 (fila 201, vol. II, d.u.p.), funcție în virtutea căreia era președinte al comisiei județene constituită în scopul stabilirii dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere în condițiile Legii nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr. 1/2000, cu modificările și completările ulterioare, calitate în care putea face demersuri pentru emiterea titlului de proprietate și punerea în posesie, care, însă, l-a îndrumat spre compartimentul de fond funciar pentru a afla situația juridică a terenurilor revendicate de §

În aceste condiții, matorul M l-a contactat pe inculpatul N , șeful de cabinet al inculpatului D , și membru al P , numit în funcție, la data de 04 aprilie 2007, prin decretul nr. 379 emis de președintele României (fila 114, vol. II, d.u.p.), căruia i-a solicitat să-l pună în legătură cu județului , care fusese membru al aceluiași partid, calitate la care renunțase însă, la momentul ocupării funcției publice, întrucât, conform dispozițiilor art. 17 din Lege nr. 340/2004 privind prefectul și instituția prefectului, republicată, aplicabile de la 01 ianuarie 2006, prefectul nu poate fi membru al unui partid politic sub sancțiunea destituirii, pentru ca acesta să-l ajute să obțină titlul de proprietate pentru terenurile în suprafață de 15 ha, situate în intravilanul municipiului .

Urmare a promisiunii de a discuta cu ministrul să

intervină pe lângă fostul său coleg de partid, județului , inculpatul N i-a obținut lui M numărul de telefon al coinculpabilului B , pe care, în prealabil, l-a sunat pentru a-i cere să-l primească în audiență pe denunțator. Ulterior, martorul, însoțit de inculpatul N , s-a deplasat la pentru a se întâlni cu , ocazie cu care al ministrului i-a solicitat acestuia să-l ajute pe M în problema reconstituirii dreptului de proprietate asupra terenurilor în discuție, comunicându-i, totodată, că este și rugămintea inculpatului D

În schimbul intervenției pe lângă ministru , dar și la județului , martorului M i-a fost pretinsă suma de euro de către inculpatul N , care i-a mai solicitat pentru inculpatul D suma de euro, pe care acesta din urmă o dorea în schimbul demersurilor făcute la inculpatul B

La rândul său, inculpatul B i-a cerut denunțatorului suma de euro, pentru ajutorul oferit în vederea obținerii titlului de proprietate, motivând că pentru cele 15 ha de teren „se bat mulți”, în condițiile în care trei imobile erau amplasate în centru municipiului și unul la drumul național, la intrarea în oraș, fiind astfel foarte valoroase. În acest context, prefectul i l-a prezentat pe inculpatul D , prin intermediul căruia urmau să țină legătura pentru a evita expunerea sa.

De asemenea, și inculpatul D i-a pretins denunțatorului, în schimbul serviciilor sale, un imobil de 14.085 m.p., situat în centrul municipiului , din cele patru terenuri pentru care intervenise la prefect în scopul urgentării emiterii titlului de proprietate și punerii efective în posesie.

Deși, la data de 04 mai 2007, inculpatul B a fost eliberat, la cerere, din funcția publică de al județului , fiind numit, prin decizia nr. 118 din aceeași dată, președintele

de către prim - ministru României (filele 202, 204, vol. II, d.u.p.), a continuat să fie interesat de problema emiterii titlului de proprietate, întâlnindu-se, după mutarea sa la , în mai multe rânduri, cu martorul M și inculpatul N

Astfel, după o perioadă de maxim cinci luni de la intervențiile inculpatului N , făcute atât în nume propriu, cât și pentru , D , precum și de la întâlnirile inițiale avute de denunțator cu județului , B , la data de 18 septembrie 2007, i-a fost eliberat numitei § titlul de proprietate nr. 100964, pentru suprafața totală de 15 ha, compusă din terenurile de 59.518 m.p., 14.085 m.p. și 6.397 m.p. situate în centrul municipiului Buzău, precum și cel de 70.000 m.p. amplasat la drumul național, la intrarea în oraș din direcția București (fila 133, vol. II, d.u.p.).

Obținând titlul de proprietate § și-a majorat pretențiile financiare stabilite la momentul perfectării cesiunii de creanță, întrucât aflase că valoarea terenurilor era net superioară prețului de de euro ce-i fusese

achitat de cesionari, sens în care i-a solicitat martorului M , suplimentar, plata sumei de euro, pentru a-i transla proprietatea terenurilor revendicate. Pentru a face rost de întreaga sumă ce-i fusese pretinsă, acesta a cerut un împrumut de de euro de la inculpatul N

, care, întrucât nu dispunea de banii solicitați, l-a pus în legătură cu martorul I , un amic de al său. Acordarea împrumutului a fost condiționată de încheierea unui contract având ca obiect o parte din terenurile din municipiul pentru care se reconstituise dreptul de proprietate, martorul I urmărind să obțină o garanție pentru restituirea de către M. a sumei de euro, cu o dobândă de 10% -20%, moment la care trebuia să înstrăineze suprafețele de teren persoanei indicate de denunțator.

La data de 30 octombrie 2007, s-a încheiat contractul de vânzare cumpărare nr. 4280 (fila 231, vol. II, d.u.p), prin care Ș a înstrăinat terenurile în suprafață de 70.000 m.p. și 6.379 m.p., amplasate în intravilanul municipiul , inculpatului N și martorei I , soția împrumutătorului, fără ca suma de euro stipulată ca preț al tranzacției să-i fie achitată de cumpărători, date fiind împrejurările care au determinat semnarea acestui act, inclusiv cele care privesc satisfacerea pretențiilor financiare solicitate suplimentar de titulara dreptului de proprietate de la M . De asemenea, pentru a-și asigura primirea folosului necuvenit pretins în schimbul demersurilor făcute la cererea denunțatorului în vederea reconstituirii dreptului de proprietate asupra imobilelor în discuție, inculpatul N a figurat, în calitate de cumpărător, alături de martora I la perfectarea contractului translativ de proprietate.

Urmare a restituirii împrumutului la 09 ianuarie 2008, prin ordinul de plată emis de M în beneficiul martorei I , pentru suma ce reprezenta „achitare datorie” (fila 285, vol. II, d.u.p), atât soții I și I cât și soții N și N , respectând înțelegerea avută cu acesta, l-au mandatat, la datele de 14 ianuarie 2008 , respectiv 18 ianuarie 2008, prin procurile speciale nr. 57 și nr. 127 (filele 236 -237, vol. II, d.u.p), să vândă cotele părți indivize de ½ din suprafețele de teren de 70.000 m.p. și 6.379 m.p., pe care le dețineau în coproprietate.

În aceeași perioadă, S.C. F S.R.L., prin reprezentant P. , a formulat cerere de chemare în judecată a martorilor I , I și N și a inculpatului N , înregistrată pe rolul Judecătoriei , sub nr. /2007, prin care a solicitat, printre altele, constatarea nulității absolute a contractului de vânzare cumpărare nr. 4280 din 30 octombrie 2007, precum și o acțiune în contradictoriu cu Ș , ce a format obiectul dosarului nr. /2008 al Tribunalului , privind pronunțarea unei hotărâri care să țină loc de act autentic translativ de proprietate asupra cotei de 50% din terenurile în suprafață totală de 15 ha, dobândită prin contractul de cesiune de creanță nr. 845 din 10 aprilie 2007, pe care l-a semnat cu pârâta, fiind cesionar, în părți egale, împreună cu denunțatorul M (fila 240, vol. II, d.u.p).

Pentru a se evita blocarea exercitării mandatului dat lui M , la data de 28 martie 2008, s-a încheiat convenția nr. 88 între S.C. F S.R.L., pe de o parte și familiile I și N , pe de altă parte, prin care societatea reprezentată de P se obliga să renunțe la drepturile născute din contractul de cesiune de creanță nr. 845 din 10 aprilie 2007, pentru care achitase euro, precum și la litigiile introduse la instanțele civile în legătură cu terenurile arabile în suprafață totală de 15 ha situate în intravilanul municipiului , în schimbul sumei de euro, ce urma a fi plătită de oricare din martorii I , I și N sau de inculpatul N (filele 240 - 244, vol. II, d.u.p).

În aceeași zi și la același notar public, s-a încheiat contractul de vânzare cumpărare nr. 93, prin care soții I și N au transmis dreptul de proprietate asupra terenurilor de 70.000 m.p. și 6.379 m.p. către S.C. H S.R.L., reprezentată de H , firmă ce le-a fost indicată de M și care a virat în contul inculpatului N suma de lei, iar în cel al martorei I suma de lei. La rândul lor, fiecare dintre cei doi cumpărători i-a transferat lui P , în contul deschis la Bank, echivalentul sumei de euro (lei), cu mențiunea „stingere litigiu conform convenției” (fila 310, vol. II, d.u.p).

De asemenea, la data de 30 octombrie 2007, S i-a înstrăinat și denunțatorului M , prin contractul de vânzare cumpărare nr. 4281(filele 134 - 135, vol. II, d.u.p), celelalte două terenuri de 59.518 m.p., respectiv 14.085 m.p., din suprafața totală de 15 ha primită în urma eliberării titlul de proprietate nr. 100964 din 18 septembrie 2007, contra sumei de euro, preț care însă nu i-a fost plătit de cumpărător, întrucât, anterior, acesta îi achitase euro, în schimbul cesiunii drepturilor sale.

La rândul său, M pentru a satisface pretențiile ridicate de inculpatul D în schimbul ajutorului dat prin intermedierea legăturii cu județului (inculpatul B), i-a transferat acestuia, prin contractul de vânzare cumpărare nr. 2197 din 12 noiembrie 2007 (fila 137, vol. II, d.u.p), proprietatea asupra parcelei de 14.085 m.p., motiv pentru care prețul de lei nu a fost avansat niciodată de cumpărător.

La data de 08 noiembrie 2007, între denunțator și inculpatul D a mai „intervenit promisiunea bilaterală de vânzare cumpărare” autentificată sub nr. 2160, pentru o suprafață de 10.000 m.p. din parcela de 59.518 m.p., act prin care s-a stabilit că transferul dreptului de proprietate se va realiza la momentul încheierii contractului de vânzare cumpărare, deși prețul integral al tranzacției, în cuantum de lei, se menționa că fusese plătit de promitentul cumpărător (filele 134 - 135, vol. II, d.u.p). De fapt, acest act a reprezentat o garanție pentru remiterea sumei de euro pretinse de inculpatul B în legătură cu demersurile sale pentru urgentarea emiterii dreptului de proprietate asupra terenurilor revendicate de S , motiv pentru care prețul stipulat nu a fost achitat de

promitentul cumpărător, ba mai mult acesta l-a înscris sub nr. 29.210 în Cartea Funciară a municipiului . Ulterior, la data de 13 decembrie 2007, a fost semnat actul adițional nr. 2.413 la promisiunea bilaterală, prin care soții D și D și-au dat acordul pentru radierea notificării acestui act din Cartea Funciară, precum și pentru vânzarea terenului de 10.000 m.p. către un terț, în timp ce M s-a obligat să le vireze, într-un termen de maxim șapte zile de la perfectarea contractului, suma de euro, din prețul încasat (fila 142, vol. II, d.u.p).

Dreptul de proprietate asupra terenului de 59.518 m.p. a fost transmis prin contractul de vânzare cumpărare nr. 4145 din data de 20 decembrie 2007, pentru suma de euro, martorului D (filele 143 - 144, vol. II, d.u.p) care, anterior, în toamna aceluiași an, îl împrumutase pe denunțator cu suma de euro necesară achiziționării unor terenuri din municipiul , solicitându-i în schimb să-i vândă unul dintre acestea, respectiv cel în suprafață de 6 ha. De asemenea, la acel moment, M a condiționat încheierea actului translativ de proprietate de plata sumei de euro de către martorul D , bani pe care urma să-i remită unor persoane din cadrul instituție prefectului și cadastrului imobiliar. Într-un final, denunțatorul, fiind nemulțumit de suplimentarea pretențiilor financiare de către inculpatul D , l-a interpus, în relația sa cu cumpărătorul găsit (S.C. H S.R.L.), pe martorul D care a câștigat doar un comision de euro, din întreaga tranzacție derulată.

Astfel, la data de 21 decembrie 2007, încheind contactul de vânzare cumpărare nr. 4158 cu S.C. H S.R.L., prin reprezentant H , martorul D a înstrăinat terenul de 59.518 m.p. contra sumei de euro, din care s-a stabilit să-i fie achitați lei, iar diferența de euro (lei) să-i fie plătită până la 10 ianuarie 2008 (filele 146 - 161, vol. II, d.u.p). La aceeași dată, s-a perfectat convenția nr. 4157, prin care M și soții D și D s-au înțeles să diminueze suma prevăzută în actul adițional nr. 2.413 din 13 decembrie 2007, de la euro la suma de euro, din care euro „reprezintă liberalități” ce vor fi plătite de denunțator „din surse proprii”, iar diferența de euro ce constituie penalități pentru „încetarea promisiunii bilaterale de vânzare cumpărare nr. 2160 din 08 noiembrie 2007” va fi achitată din prețul încasat din înstrăinarea imobilului în suprafață de 59.518 m.p. (filele 146 - 161, vol. II, d.u.p).

Ca urmare, M i-a virat, la 28 decembrie 2007, inculpatului D , prin ordin de plată, la Banca , suma de lei (euro), cu explicația „achitare contract vânzare cumpărare teren” (fila 171, vol. II, d.u.p), după ce în prealabil martorul D îi transferase în contul său suma de lei, cu mențiunea „vânzări terenuri ” (fila 170, vol. II, d.u.p), în ziua de 24 decembrie 2007, dată la care acestuia din urmă i-a fost plătită prima tranșă din prețul terenului de 59.518 m.p. de către S.C. H S.R.L. Ulterior, la datele de 09 ianuarie 2008 și 10 ianuarie 2008, soții D , respectiv M au dat declarațiile autentificate sub

nr. 21 și nr. 39, în cuprinsul cărora primii au arătat că nu mai au nicio pretenție cu privire la imobilul indicat în promisiunea de vânzare cumpărare, întrucât au primit suma de _____ euro, iar corelativ denunțatorul a menționat că a plătit acești bani (filele 172 - 173, vol. II, d.u.p.). Din această sumă, la începutul anului 2008, inculpatul D _____ i-a remis coinalpatului B _____, în numerar, _____ euro, banii care au fost folosiți de acesta la finanțarea campaniei electorale pentru candidații P _____ la alegerile locale și parlamentare.

De asemenea, martorul D _____ a mai transferat în contul denunțatorului, deschis la Banca _____, sumele de _____ lei (la 15 ianuarie 2008) și _____ lei (la 16 ianuarie 2008), ca urmare a achitării, de către S.C. H _____ S.R.L., a ultimelor două tranșe din prețul terenului cumpărat (fila 16, vol. 5, d.u.p.). În ziua de 18 ianuarie 2008, martorul M _____ a convertit suma de _____ lei în _____ euro (fila 17, vol. 5, d.u.p.), bani pe care, la data 01 februarie 2008, i-a retras (fila 181, vol. II, d.u.p.) remițându-i inculpatului N _____, pentru a fi înmânați _____ pentru intervenția făcută la _____ județului _____, în legătură cu urgentarea eliberării titlului de proprietate (fila 181, vol. II, d.u.p.).

Nu în ultimul rând, M _____ a virat, la datele de 31 martie 2008 și 09 mai 2008, în schimbul influenței traficate de inculpatul N _____, sumele de _____ lei, respectiv _____ lei, în contul martorului G _____, socrul inculpatului, deschis la Banca _____, făcând mențiunea „împrumut” (filele 178 - 179, vol. II, d.u.p., fila 104, vol. XVI, d.u.p.). Tot, pentru ajutorul pe care i l-a acordat în vederea obținerii titlului de proprietate, denunțatorul a achitat ratele de leasing pentru autoturismul marca BMW X33 folosit de inculpatul N _____, contractul fiind încheiat de S.C. E _____ S.R.L., unde erau asociați martorii D _____ și M _____.

Ulterior, acest autoturism i-a fost vândut inculpatului N _____ conform facturilor nr. ECOT 001 din 01 august 2008 și nr. ECOT 002 din 04 august 2008, în valoare totală de _____ lei.

Prealabil dezvoltării argumentelor pe care se fundamentează soluția de condamnare dispusă în cauză se impune a fi făcute câteva precizări în legătură cu încadrarea juridică a faptelor reținute în sarcina inculpaților D _____ și N _____, inclusiv din perspectiva legii penale mai favorabile.

Potrivit art. 289 alin. (1) C.pen., infracțiunea de luare de mită constă în fapta funcționarului public care, direct sau indirect, pentru sine sau pentru altul, pretinde sau primește ori acceptă promisiunea de bani sau alte foloase necuvenite, în legătură cu îndeplinirea, neîndeplinirea, urgentarea sau întârzierea efectuării unui act ce intră în sfera atribuțiilor sale de serviciu ori în legătură cu îndeplinirea unui act contrar acestor îndatoriri.

Pentru ca activitatea unui funcționar public să fie susceptibilă de încadrare în dispozițiile art. 289 alin. (1) C.pen. este necesar ca autorul să aibă competența de a efectua acte de felul aceluia care ocazionaază săvârșirea infracțiunii de luare de mită.

Chiar dacă subiectul activ nemijlocit este calificat, fapta acestuia de a

pretinde, de a primi sau de a accepta promisiunea de foloase necuvenite în legătură cu îndeplinirea, neîndeplinirea, urgentarea ori întârzierea îndeplinirii unui act care nu intră în sfera atribuțiilor sale de serviciu, nu constituie infracțiunea de luare de mită, ci de trafic de influență în situația în care este îndeplinită și cerința esențială privind influența pe care făptuitorul o are sau o lasă să se creadă că o are asupra funcționarului public competent a efectua actul în cauză.

Realizarea oricăreia dintre modalitățile alternative ale elementului material conduce la consumarea infracțiunii de luare de mită, motiv pentru care pretinderea urmată de primire, ca acțiuni întreprinse în legătură cu același act ce intră în sfera îndatoririlor de serviciu ale funcționarului public, nu atrag incidența dispozițiilor privind infracțiunea continuată sau ale pluralității de infracțiuni sub forma concursului. Astfel, va exista întotdeauna o infracțiune unică de luare de mită consumată la momentul săvârșirii acțiunii de pretindere, în situația în care această activitate este urmată de primirea foloaselor necuvenite.

Sub aspect subiectiv infracțiunea de luare de mită este condiționată de existența intenției calificate prin scop întrucât atitudinea adoptată de făptuitor în legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu este subsumată realizării unui folos necuvenit.

În ceea ce privește infracțiunea de trafic de influență, aceasta este definită în art. 291 alin. (1) C.pen., ca fiind fapta unei persoane de a pretinde sau de a primi ori de a accepta promisiuni de bani sau alte foloase, direct sau indirect, pentru sine sau pentru altul și care are influență sau lasă să se creadă că are influență asupra unui funcționar public pentru a-l determina să îndeplinească, să nu îndeplinească, să urgenteze sau să întârzie efectuarea unui act ce intră în sfera îndatoririlor sale de serviciu ori să îndeplinească un act contrar acestor atribuții.

Autor al infracțiunii poate fi orice persoană, inclusiv un funcționar public, care se prevalează de influența reală sau imaginară pe care o are asupra unui funcționar public competent să efectueze actul pentru a cărui îndeplinire, neîndeplinire, urgentare sau întârziere se traficează influența, fie direct fie indirect, prin intermediar. Deși intermediarul realizează modalitățile alternative de pretindere, primire ori de acceptare de promisiuni ale elementului material, contribuția sa la săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 291 alin. (1) C.pen., îmbracă forma participației penale a complicității, întrucât, spre deosebire de autor care invocă propria-i influență asupra funcționarului public, complicele acționează în numele acestuia, fără să aibă sau să se prevaleze de o eventuală influență.

La fel ca în cazul faptei incriminate în art. 289 alin. (1) C.pen., simpla acțiune de a pretinde bani sau alte foloase este suficientă pentru existența infracțiunii de trafic de influență, dacă pretinderea se face în vederea intervenției pe lângă funcționarul public pentru îndeplinirea, neîndeplinirea, urgentarea sau întârzierea actului solicitat.

În momentul pretinderii foloaselor se consumă infracțiunea de trafic de influență, astfel că realizarea distinctă, în împrejurări diferite, a modalităților alternative a primirii bunurilor pretinse nu are relevanță pentru existența acestei

infracțiuni. Ca atare, activitatea ulterioară de primire a foloaselor constituie, alături de actele inițiale de pretindere, o unitate naturală de infracțiune, cu toate consecințele ce decurg din această împrejurare.

Sub aspect subiectiv este necesar ca banii sau foloasele pretinse ori primite să se facă în scopul determinării funcționarului public competent să facă ori să nu facă un act ce intră în sfera atribuțiilor sale de serviciu.

Raportând aceste considerații teoretice, precum și împrejurările faptice rezultate din coroborarea materialului probator administrat în ambele faze ale procesului penal, la acuzația adusă inculpatului D , prin actul de sesizare a instanței, constând în pretinderea sumei de de euro, în cursul anului 2007, de la martorul M , în schimbul intervenției sale, „în calitate de ministru al internelor și reformei administrative, cu atribuții pe linia coordonării administrației publice locale, inclusiv în materia retrocedărilor”, făcută atât direct cât și prin intermediul inculpatului N , în vederea emiterii cu celeritate a unor titluri de proprietate, urmată de primirea folosului necuvenit în luna februarie 2008, Înalta Curte constată că fapta pentru care a fost trimis în judecată acest inculpat se circumscrie elementelor de conținut ale infracțiunii de trafic de influență și nu ale infracțiunii de luare de mită cum s-a reținut în sarcina acestuia prin rechizitoriu, sens în care va proceda conform art.386 C.pr.pen. la schimbarea încadrării juridice.

Astfel, inculpatul D , membru al P , începând cu data de 04 aprilie 2007, când a fost numit, prin decret prezidențial, , a avut calitatea de funcționar public în înțelesul legii penale conform art. 175 alin. (1) lit. a) C.pen., întrucât a ocupat o funcție de demnitate publică ce implică exercitarea de atribuții în vederea realizării prerogativelor puterii executive. În această calitate, a exercitat conducerea , instituție publică care, potrivit dispozițiilor art. 14 alin. (1) lit. a) pct. 2 din O.U.G. nr. 63/2003, în vigoare la data săvârșirii faptelor, avea, printre atribuțiile principale, în domeniul administrației publice, și aceea de a îndruma și controla activitatea prefectului pentru îndeplinirea Programului de guvernare. Abia, din data de 09 mai 2007, când a intrat în vigoare O.U.G. nr. 30 din 25 aprilie 2007, care a abrogat actul normativ anterior menționat, s-a reglementat în sarcina .

, ca atribuție principală în domeniul administrației publice, aceea de îndrumare și control a activității prefectilor și a instituțiilor prefectilor cu privire la exercitarea atribuțiilor prevăzute de lege.

De asemenea, inculpatul B a ocupat funcția de al județului , în perioada 01 ianuarie 2006 - 04 mai 2007, fiind numit prin H.G. nr. din 22 decembrie 2005 și eliberat din această funcție publică, la cerere, prin H.G. nr. din 04 mai 2007, pentru ca la aceeași dată, prin decizia nr. 118 emisă de prim - ministru, să fie desemnat președinte al

Devenind al județului , inculpatul B a dobândit calitatea de înalt funcționar public, potrivit art. 10 din Legea nr. 340/2004, republicată, calitate care atrage interdicția de a face parte din-un partid politic,

sub sancțiunea destituirii din funcția publică de _____, așa cum stabilesc dispozițiile art. 17 din același act normativ, aplicabile din data de 01 ianuarie 2006, motiv pentru care, pe durata mandatului său (01 ianuarie 2006 - 04 mai 2007) inculpatul a renunțat temporar la calitatea de membru al P _____, ulterior eliberării din funcția de _____ ajungând președinte al filialei _____, pentru acest partid (fila 212, vol. II, d.u.p.).

În această funcție publică, inculpatul B _____ a îndeplinit, conform art. 19 alin. (2) din Legea nr. 340/2004, republicată, și atribuții stabilite de alte legi și acte normative în sarcina prefectului, adică și cele prevăzute în materia reconstituirii dreptului de proprietate.

Astfel, prin ordin al prefectului, se constituia, la nivelul fiecărei comune, oraș sau municipiu, câte o comisie în vederea stabilirii dreptului de proprietate prin reconstituire sau constituirea acestuia, atribuirii efective a terenurilor celor îndreptățiți și eliberării titlurilor de proprietate, comisie ce funcționa sub îndrumarea unei comisii județene, desemnată și condusă tot de prefect, așa cum stabilesc dispozițiile art. 12 din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată. Procedura de constituire și modul de funcționare a acestor comisii au fost prevăzute în Regulamentul privind procedura de constituire, atribuțiile și funcționarea comisiilor pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor, a modelului și modului de atribuire a titlurilor de proprietate, precum și punerea în posesie a proprietarilor aprobat, prin H.G. nr. 890 din 04 august 2005. Din coroborarea dispozițiilor art. 1 - art. 6 din Regulament, rezultă că pentru stabilirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere în condițiile Legii nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr. 1/2000, cu modificările și completările ulterioare, se constituie, prin ordin al prefectului, comisiile comunale, orașenești sau municipale, precum și comisia județeană, aceasta din urmă fiind condusă de prefect și având printre atribuțiile sale și cele de verificare a legalității propunerilor făcute de comisiile locale; de validare sau invalidare a acestora și, nu în ultimul rând, de emitere a titlurilor de proprietate pentru propunerile validate.

Ca atare, se constată că numai în perioada 04 aprilie - 04 mai 2007, inculpatul D _____ putea să intervină, prin intermediul inculpatului N _____, la _____ județului _____ în scopul reconstituirii dreptului de proprietate al numitei Ș _____, având în vedere data la care a fost numit _____ (04 aprilie 2007), precum și cea la care a fost eliberat din funcție inculpatul B _____ (04 mai 2007). În acest context, rezultă că la momentul săvârșirii faptei imputate prin rechizitoriu, inculpatul D _____ nu avea printre atribuțiile specifice funcției de _____ și competențe în materia reconstituirii dreptului de proprietate, întrucât, conform art. 14 alin. (1) lit. a) pct. 2 din O.U.G. nr. 63/2003, îndruma și controla activitatea prefectului doar sub aspectul îndeplinirii Programului de guvernare. Atribuții în stabilirea dreptului de proprietate prin reconstituirea sau constituirea acestuia, atribuirea terenurilor și eliberarea titlurilor de proprietate reveneau în condițiile legii comisiilor locale, după caz, comisiei județene numite

sau/și conduse de către prefect.

Deci, condiția ca fapta funcționarului public să fie săvârșită în legătură cu îndeplinirea unui act privitor la îndatoririle sale de serviciu, ce este stabilită în norma de incriminare a infracțiunii de luare de mită, nu este realizată în speță, având în vedere că, în calitate de ministru, inculpatul D exercita prerogativa de a îndruma și controla activitatea prefectului pentru realizarea Programului de guvernare, fără să aibă vreo competență concretă în materia reconstituirii dreptului de proprietate, în timp ce asemenea atribuții (verificarea legalității propunerilor făcute de comisiile locale, validarea acestora și emiterea titlurilor de proprietate) aparțineau prefectului, ca președinte al comisiei județene, constituită potrivit dispozițiilor art. 12 din Legii nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

De asemenea, prin modul în care inculpatul D și-a îndeplinit propriile sarcini de serviciu ce intrau în sfera de îndrumare și control a activității prefectului pentru realizarea Programului de guvernare, nu putea influența îndeplinirea atribuțiilor specifice din materia reconstituirii/constituirii dreptului de proprietate de către comisia județeană condusă de inculpatul B

. Drept urmare, acuzația formulată împotriva inculpatului D constând în pretinderea, în cursul lunii aprilie 2007, a sumei de euro pentru a interveni pe lângă județului în scopul emiterii cu celeritate a titlului de proprietate, urmată de primirea foloaselor necuvenite în luna februarie 2008, se circumscrie conținutului constitutiv al infracțiunii de trafic de influență întrucât este îndeplinită și cerința esențială privind influența pe care acesta, în calitate de subiect activ circumstanțiat, o avea asupra funcționarului public competent a efectua actul în discuție, adică asupra B, în condițiile în care cei doi se cunoșteau întrucât au fost colegi de partid, acesta din urmă renunțând temporar, în circumstanțele anterior menționate, la calitatea de membru al P

. Date fiind aceste considerente, Înalta Curte va schimba încadrarea juridică a faptei pentru care a fost trimis în judecată inculpatul D din infracțiunea de luare de mită în infracțiunea de trafic de influență, solicitare pe care, de altfel, a formulat-o și procurorul de ședință. Corelativ, se va schimba încadrarea juridică și față de inculpatul N din complicitate la infracțiunea prevăzută de art. 289 C.pen. în complicitate la infracțiunea de trafic de influență având în vedere acuzația adusă acestuia prin rechizitoriu, respectiv că „în luna februarie 2008, a intermediat remiterea sumei de euro de la denunțatorul M către inculpatul D ” în schimbul intervenției ministrului pentru emiterea titlului de proprietate. Ca atare, acuzația de pretindere a banilor urmată de remiterea lor ulterior intervenției făcute la județului se circumscrie conținutului constitutiv al unei infracțiuni unice de trafic de influență, faptă la realizarea căreia inculpatul D a fost sprijinit de coinculpatul N, care a făcut demersuri pentru a-i preda suma de euro primită de la denunțator.

Este de menționat că pentru a fi calificate juridic aceste fapte ale inculpaților D și N trebuie să se stabilească care

dintre cele două codificări reprezintă pentru fiecare legea penală mai favorabilă.

Din punctul de vedere al aplicării în timp al legii penale, se constată că pentru ambii inculpați legea veche este mai favorabilă, identificarea acesteia realizându-se prin raportare la cele statuate, cu caracter general obligatoriu, de Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 265 din 06 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 372 din 20 mai 2014, conform căreia dispozițiile art. 5 C.pen. sunt constituționale în măsura în care nu permit combinarea prevederilor din legi succesive în stabilirea și aplicarea legii penale mai favorabile, fapt ce implică compararea prevederilor din ambele Coduri cu fiecare criteriu de determinare (condiții de incriminare, de tragere la răspundere penală și de sancționare) și cu privire la fiecare instituție incidentă în speță și, în final, o evaluare a acestora, în vederea alegerii dintre cele două legi penale succesive a celei care este mai blândă, în ansamblul reglementărilor sale.

Astfel, ambele incriminări ale infracțiunii de trafic de influență, atât din legea anterioară cât și din codificarea în vigoare, presupun, în esență, acțiuni alternative de pretindere, primire ori acceptare de promisiuni de bani sau alte foloase, direct sau indirect, pentru sine sau pentru altul comise de o persoană care are influență sau lasă să se creadă că are influență asupra unui funcționar public pentru a-l determina să facă ori să nu facă un act ce face parte din îndatoririle sale de serviciu.

Deși în noua reglementare legiuitorul a inserat o nouă condiție de realizare a laturii obiective, și anume promisiunea traficantului de influență să îl determine pe funcționarul public să adopte conduita dorită de cumpărătorul influenței, se constată că aceasta rezulta implicit și din incriminarea anterioară, având în vedere că modalitățile alternative de realizare a elementului material al infracțiunii prevăzute de art. 257 C.pen. (1969) erau săvârșite de făptuitor în scopul de a-l determina pe funcționar să facă sau să nu facă un act ce intră în sfera sa de competență, împrejurare care reprezintă în realitate o promisiune de exercitare a influenței pentru obținerea celor solicitate de către persoana care-i oferă autorului bani sau alte foloase în schimbul intervenției pe lângă funcționarul public.

De asemenea, nici detalierea ipotezelor pentru care se promite exercitarea influenței asupra funcționarului public, constând în îndeplinirea, neîndeplinirea, urgentarea sau întârzierea efectuării unui act ce intră în sfera îndatoririlor de serviciu ale subiectului pasiv special secundar ori îndeplinirea unui act contrar acestor atribuții nu aduce o modificare de esență conținutului constitutiv al infracțiunii prevăzută de art. 291 C.pen., în condițiile în care în vechea lege astfel de activități se regăseau în reglementarea generică „să facă ori să nu facă un act ce intră în atribuțiile sale de serviciu”.

Ca atare, noul Cod penal a preluat incriminarea din vechiul Cod penal căreia i-a adus minime modificări pentru a face mai explicit conținutul constitutiv al infracțiunii de trafic de influență.

În ceea ce privește tratamentul sancționator al infracțiunii de trafic de influență se constată că pedeapsa prevăzută de art. 257 C.pen. (1969) este închisoarea de la 2 la 10 ani, în timp ce, prin noua reglementare, respectiv art. 291 C.pen., limita maximă a pedepsei a fost redusă la 7 ani închisoare, iar

minimul a rămas neschimbat, situație în care, aparent, actuala codificare ar constitui legea mai blândă.

Cu toate acestea legea anterioară se învederează a fi mai avantajoasă față de inculpatul N din perspectiva tratamentului penal al pluralității de infracțiuni sub forma concursului, ce constă în cumulul juridic cu spor facultativ (art. 34), spre deosebire de noul Cod penal, care prevede cumulul juridic cu spor fix și obligatoriu (art. 39), motiv pentru care atât infracțiunea de trafic de influență cât și cea săvârșită de acest inculpat în forma de participație penală a complicității, urmează să fie încadrate juridic prin raportare la dispozițiile art. 257 C.pen. (1969).

Și în sarcina inculpatului D se va reține infracțiunea de trafic de influență prevăzută de art. 257 C.pen. (1969), având în vedere că legea veche este mai favorabilă, întrucât prin dispozițiile art. 7 lit. a) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, a fost reglementată varianta agravantă de comitere a infracțiunii, constând în fapta de traficare a influenței comisă de o persoană care exercită o funcție de demnitate publică, în speță de ministrul internelor și reformei administrative, ale cărei limite de pedeapsă se majorează cu o treime față de forma tip a infracțiunii prevăzută de art. 291 C.pen. Ca atare, infracțiunea de trafic de influență prevăzută de art. 7 din lit. a) din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 291 C.pen. este sancționată cu închisoarea de la 2 ani și 8 luni la 9 ani și 4 luni.

Deși în vechiul Cod penal, maximul pedepsei infracțiunii de trafic de influență este de 10 ani, deci mai mare ca cel din legea specială în forma în vigoare, legea veche este mai favorabilă în situația în care instanța va aplica o pedeapsă cuprinsă între limita minimă și mediul acesteia, în condițiile în care minimul este de 2 ani închisoare, adică mai mic ca în legea nouă (2 ani și 8 luni).

În consecință, având în vedere argumentele expuse anterior, se constată că apărările inculpatului D în legătură cu inadmisibilitatea cererii procurorului de schimbare a încadrării juridice a faptei reținute în sarcina sa din infracțiunea de luare de mită în cea de trafic de influență, justificate, pe de o parte, de nesocotirea dispozițiilor art. 386 C.pr.pen., iar, pe de altă parte, de faptul că se tinde la schimbarea acuzațiilor ce i-au fost aduse, sunt nefondate.

Astfel, la termenul din 12 septembrie 2017, înainte de terminarea cercetării judecătorești, procurorul de ședință a formulat o cerere de schimbare a încadrării juridice care a avut ca obiect inclusiv faptele pentru care a fost trimis în judecată inculpatul D, iar instanța, conformându-se dispozițiilor art. 386 C.pr.pen., a amânat cauza pentru a da posibilitatea inculpaților N

, B și D să-și pregătească apărarea sub acest aspect, făcând în acest sens mențiune în cuprinsul încheierii de la acea dată, situație în care nu are relevanță că acordarea noului termen de judecată s-a făcut și pentru un alt motiv. Drept urmare, la termenul din 10 octombrie 2017, cu ocazia susținerii concluziilor pe fondul cauzei, atât reprezentantul parchetului cât și părțile au avut cuvântul asupra cererii de schimbare a încadrării juridice

formulată anterior, fiind astfel respectată practica constantă a instanțelor judecătorești de a lua punctul de vedere pe acest aspect, la momentul dezbaterilor, fapt prin care nu se aduce atingere dispozițiilor art. 386 C.pr.pen., în condițiile în care noua calificare juridică a faptelor a fost pusă în discuție, după ce în prealabil s-a acordat un termen pentru respectarea dreptului la apărare al inculpaților. Mai mult, printr-o asemenea cerere, nu s-a modificat acuzația față de inculpatul D , întrucât, așa cum s-a arătat deja, acesta a fost trimis în judecată pentru că a pretins suma de de euro, în cursul anului 2007, de la martorul M , în schimbul intervenției sale făcută atât direct cât și prin intermediul inculpatului N. , în vederea emiterii cu celeritate a unor titluri de proprietate, urmată de primirea folosului necuvenit în luna februarie 2008. Chiar dacă, la momentul încadrării juridice a faptei reținute în sarcina fostului ministru de interne nu a fost individualizat funcționarul competent în materia reconstituirii dreptului de proprietate asupra căruia și-a exercitat influența, în partea expozitivă a actului de sesizare s-a menționat că inculpatul N a luat legătura cu județului , întrucât a avut acceptul lui D de a stabili o audiență pentru denunțator, iar la momentul întâlnirii cu B i-a adus la cunoștință că rugămintea este de a fi rezolvată problema lui M , motiv pentru care susținerile apărării privind modificarea acuzațiilor aduse clientului său sunt nefundamentate.

În ceea ce privește *fapta inculpatului N de a-i cere martorului M suma de euro în schimbul promisiunii de a-și exercita influența în scopul îndeplinirii de către funcționarul public a atribuțiilor specifice funcției*, Înalta Curte constată că aceasta s-a consumat la momentul pretinderii foloaselor necuvenite, motiv pentru care este lipsit de orice semnificație penală sub aspectul existenței infracțiunii de trafic de influență faptul că, ulterior solicitării banilor, a intervenit pe lângă județului să rezolve, în regim de urgență, problema eliberării titlului de proprietate pentru terenurile în legătură cu care denunțatorul primise mandat din partea numitei Ș , precum și că la datele de 31 martie 2008 și 09 mai 2008, i-au fost remise de cumpărătorul de influență, prin contul socrului său, sumele de lei, respectiv lei, iar, ulterior, în luna august 2008, a cumpărat de la S.C. E S.R.L., unde era asociat și martorul M , autoturismul marca BMW X33, pe care în folosise în prealabil și pentru care ratele de leasing fuseseră plătite de martor, împrejurări care au însă importanță în ceea ce privește probarea acuzațiilor ce-i sunt imputate.

Astfel, probatoriul administrat în cauză (procesele verbale de redare a convorbirilor telefonice purtate de inculpat N cu denunțatorul, denunțul formulat de M , inclusiv depozițiile date în calitate de martor, declarațiile inculpatului B și ale martorilor D și G , extrasele de cont, ordinele de plată, facturile fiscale, actele autentice privind terenurile revendicate ce au fost semnate și de inculpat și, nu în ultimul rând propriile declarații ale acestuia)

dovedește dincolo de orice dubiu că inculpatul N. a pretins (în luna aprilie 2008) și a primit sume de bani, precum și un autoturism (la 31 martie 2008, 09 mai 2008 și în luna august 2008) de la denunțatorul M. , în modalitatea reținută anterior, pentru a interveni în favoarea sa, în vederea eliberării titlului de proprietate asupra unor terenuri în suprafață totală de 15 ha, pe lângă județului , funcționar public conform dispozițiilor art. 175 alin. (1) lit. b) C.pen., competent în materia reconstituirii dreptului de proprietate, așa cum a rezultat din legislația deja analizată.

Pretinderea și primirea foloaselor necuvenite de către inculpat, împrejurări negate de către acesta, rezultă din susținerile constante ale martorului M. , care atât cu ocazia denunțului formulat în cauză, cât și la momentul audierii de către organele de urmărire penală și instanță, a afirmat că în primăvara anului 2007, l-a abordat pe N.

al , pentru a-i facilita contactul cu județului , în scopul de a fi urgentată soluționarea dosarului de revendicare a terenurilor proprietatea numitei Ș. , al cărei mandatar era, întrucât, în opinia sa, era tergiversată, în mod nejustificat, intervenție în schimbul căreia i-a fost solicitată suma de euro.

În aceste condiții, inculpatul N. i-a comunicat denunțatorului că „singurul lucru pe care îl poate face este să ia legătura” cu județului , pentru a-l primi în audiență, motiv pentru care „la câteva zile, l-a sunat personal” pe inculpatul B. pentru a-l ruga să-l primească pe M. în audiență, discuție despre care a afirmat că i-a adus-o la cunoștință și inculpatului D. , aspecte ce rezultă din declarația dată în calitate de suspect, la data de 23 iulie 2014 (fila 32, vol. II, d.u.p.).

Ulterior, cu ocazia denunțului penal formulat, dar și la data de 29 iulie 2014, când a fost audiat în calitate de inculpat, a menționat că în urma discuției purtate cu denunțatorul „a luat legătura cu ministrul D. ”, întrucât, pe de o parte, erau în relații de prietenie, iar, pe de altă parte, acesta era coleg de partid cu inculpatul B. , și, după ce a avut confirmarea șefului său, l-a contactat telefonic personal pe prefect, stabilind o audiență pentru M. (file 15 și 63, vol.II, d.u.p.).

Oricum, indiferent dacă apelarea telefonică a de s-a făcut înainte sau după discuția purtată cu D. , Înalta Curte constată, prin raportare la toate demersurile efectuate de inculpatul N. , că acesta avea o influență reală, în calitatea sa de al , asupra inculpatului B. , pe care a și înțeles să o traficeze în schimbul obținerii unor foloase necuvenite de la denunțator.

Ulterior stabilirii audienței pentru martor M. , acesta, deși îi pusese la dispoziție denunțatorului și numărul de telefon al , l-a însoțit la întâlnire, aspect confirmat la instanță atât de martor cât și de B. , inculpat care a mai precizat că denunțatorul, „la începutul anului 2007, a fost la mine ... împreună cu N. , care deținea funcția de

al . D . N mai trecuse și în alte ocazii pe la mine, pentru că era un obicei ca când ajungea în zonă să treacă pe la . Probabil la această întâlnire, N m-a rugat să îl ajut pe M , spunându-mi că vine și din partea D , cu punerea în posesia unor terenuri de pe raza municipiului (filele 20 - 23 și 92 - 94 vol. IV, d.i.).

Ca atare, rezultă că intervenția pe lângă de a fost făcută de inculpatul N și în nume personal, întrucât se bucura de influență asupra inculpatului B , datorită funcției pe care o deținea, poziție în virtutea căreia îl mai vizitase și anterior datei la care l-a însoțit pe denunțător pentru audiență, iar cu ocazia acestei din urmă întâlniri a participat și la discuțiile privind retrocedarea terenurilor, împrejurări dovedite de declarațiile fostului și ale martorului M , care contrazic poziția sa de nerecunoaștere a faptei imputate.

Faptul că activitatea sa nu s-a limitat doar la a lua legătura telefonic cu pentru a-i stabili lui M o audiență, precum și la a-i furniza acestuia numărul de telefon al inculpatului B , ci, din contră, s-a concretizat și în exercitarea propriei influențe asupra funcționarului public cu atribuții în materia reconstituirii dreptului de proprietate asupra terenurilor, precum și în acte de pretindere și primire a diferitelor foloase necuvenite, rezultă atât din procesele verbale de redare a convorbirilor telefonice pe care le-a purta cu denunțătorul din luna decembrie 2007 până la sfârșitul lunii martie 2008 (filele 116 - 237, vol. XVI, d.u.p.), când i-a fost virată, în contul socrului său, prima tranșă din banii solicitați în schimbul traficării influenței, ca urmare a vânzării celor două terenuri în suprafață de 70.000 m.p. și 6.379 m.p., din cele patru pentru care se eliberase titlul de proprietate nr. 100964 din 24 septembrie 2007, cât și din succesiunea încheierii actelor autentice ce au avut ca obiect aceste imobile și care l-au avut ca semnatar fie în calitate de cumpărător și fie în calitate de vânzător, și, nu în ultimul rând, din declarațiile martorilor D și G.

În acest context, se constată că, deși inculpatul N , în fața instanței, a negat că ar fi cunoscut amănunte cu privire la terenurile pentru care M i-a solicitat să-i asigure intrarea la județului , acesta a figurat în calitate de cumpărător la încheierea contractului de vânzare cumpărare nr. 4280 din 30 octombrie 2007, încheiat cu § , alături de martora I , nefiind plauzibilă susținerea sa potrivit căreia acest fapt a fost doar rezultatul condiției impuse denunțătorului de către martorul I la momentul acordării împrumutului, având în vedere că în cazul nerestituirii sumei împrumutate, ar fi rămas proprietar pentru o cotă parte de ½ din terenurile de 70.000 m.p., respectiv 6.379 m.p. De fapt, devenind parte în contract inculpatul a obținut o garanție că M îi va remite foloasele necuvenite pretinse pentru traficarea influenței. De asemenea, nu trebuie ignorat nici faptul că denunțătorul având nevoie de bani pentru a satisface pretențiile financiare solicitate suplimentar de § a apelat tocmai la N care i l-a prezentat pe martorul I

pentru a-i acorda un împrumut, împrejurare care dovedește că acesta a avut un rol important în toată construcția infracțională, cunoscând toate detaliile demersurilor efectuate de denunțator, încă de la momentul traficării propriei sale influențe asupra

Astfel, inculpatul, în scopul obținerii foloaselor necuvenite promise de cumpărătorul de influență, a fost implicat activ, inclusiv în găsirea unui client pentru înstrăinarea celor două terenuri la un preț cât mai bun, având în vedere că trebuia să fie acoperite și pretențiile formulate de S.C. F. S.R.L. pentru stingerea pe cale amiabilă a acțiunilor introduse în justiție pentru a-i fi recunoscute drepturile izvorâte din contractul de cesiune de creanță nr. 845 din 10 aprilie 2007. Relevantă sub acest aspect este, cu precădere, convorbirea telefonică avută de N. cu M. la data de 07 decembrie 2007: „M. : Da, 85-90 a zis că nu oferă mai mult. N. : Bă, măcar o sută în morții ei de viață! M. : Dacă mă întâlnesc și spune că vrea așa... N. : Eu știu ce să zic măi A, , că tu știi socotelile cel mai bine. M. : Păi eu le știu. N. : Adică eu, cum să-ți spun? Eu iau o decizie, dar în măsură să iei o decizie mai degrabă ești tu. M. : Păi nu, decizia, nu stai puțin! Eu de ce te întreb pe tine? Pentru că în momentul în care suntem de acord cu varianta asta, trebuie să înțelegem și faptul că se ... diminuează profitul. N. : Da, în primul rând ăsta e aspectul, se diminuează, da. ... M. : Tu nu mai ești în București, dacă tu n-o să mai fi în București, am nevoie, am nevoie de un accept de la tine pentru că automat trebuie să fi de acord și cu faptul că se diminuează profitul. N. : Bă, eu nu am o problemă să fiu de acord atâta timp cât tu crezi că ai analizat toate variantele și ai ajuns la concluzia că este o soluție eu niciodată eu nu o să spun nu. Pentru că, repet, tu ești în cauză să știi toate dedesubturile și toate calculele, da? Dacă tu ești convins în sinea ta că e o soluție viabilă ...” (filele 228 - 230, vol. XVI, d.u.p.),

Totodată, primirea foloaselor necuvenite este confirmată chiar de inculpat cu ocazia întâlnirii avută la data de 01 iulie 2014, cu denunțatorul, când au discutat despre avantajele materiale obținute de ceilalți inculpați din activitatea infracțională, context în care a recunoscut că „Și eu am fost cel mai păgubit dintre toți”, așa cum rezultă din procesul verbal de redare a înregistrării din mediu ambiental, deși la instanță, la termenul din 17 mai 2016, contrar declarațiilor constante ale cumpărătorului de influență potrivit cărora i-a dat aproximativ echivalentul în lei a sumei de euro pentru traficarea influenței, acesta a precizat că martorul M. s-a oferit să-i împrumute suma de euro pentru a-și achiziționa o casă împreună cu socrul său, G.

Se constată, astfel, că, în realitate, sumele de lei și lei virate martorului G, la datele de 31 martie 2008, respectiv 09 mai 2008, așa cum rezultă din extrasele din conturi privind tranzacțiile efectuate de martorul M., prin conturile sale deschise la B., precum și din ordinul de plată nr. 7 din 09 mai 2008 (filele 178 - 179, vol. II, d.u.p. și fila 104, vol. XVI, d.u.p.), nu au fost acordate cu titlu de împrumut, ci reprezintă fructele infracțiunii de trafic de influență săvârșită de inculpatul

N . Chiar martorul G a declarat, în cursul cercetării judecătorești, că valoarea casei achiziționată împreună cu ginerele său a fost de euro, fonduri de care nu a dispus familia sa, în condițiile în care au avut doar suma de euro din vânzarea apartamentului proprietate personală, motiv pentru care denunțatorul l-a împrumutat pe soțul fiicei sale cu lei, fără să se încheie vreun contract în acest sens, iar banii au fost transferați, în două tranșe, în contul pe care l-a deschis pe numele său la B , ocazie în care l-a cunoscut și pe M , într-un final martorul precizând că nu știe dacă au mai fost restituiți împrumutătorului.

Deși martorul M a declarat, la termenul din 23 noiembrie 2016, că, pe lângă sumele virate în contul socrului inculpatului N , i-a mai remis acestuia, în numerar, sumele de și , din care i-a fost restituită ultima sumă pentru care încheiaseră și chitanță sub semnătură privată, aspect susținut, de altfel, și de inculpat care a arătat că soția sa a contractat un credit în valoare de pentru a-i achita denunțatorului suma luată cu titlu de împrumut, rezultă că probatoriul administrat dovedește dincolo de orice dubiu că traficantul de influență a obținut efectiv numai cei lei.

De asemenea, susținerile denunțatorului conform cărora pentru afacerea cu terenurile din municipiul , inculpatul a primit și autoturismul marca BMW X33, sunt dovedite atât de declarațiile martorului D date în fața instanței, la termenul din 25 aprilie 2017, cât și de facturile fiscale nr. ECOT 001 din 01 august 2008 și nr. ECOT 002 din 04 august 2008 emise S.C. E S.R.L., prin care se atestă vânzarea către N a acestui autoturism. De fapt, autoturismul achiziționat de S.C. E S.R.L. (firmă deținută de martorii D și M), în leasing, conform contractului 0149/F din 09 iulie 2007, pentru suma de euro, a fost folosit de către inculpatul N , care la finalul contractului de leasing l-a achiziționat pentru suma modică de lei.

În ceea ce privește autoturismul marca Lexus GS 430 achiziționat tot de S.C. E S.R.L., în leasing, de la S.C. T S.A., folosit o perioadă de inculpatul N , împrejurare susținută de martorii D și M , se observă că nu poate fi cuantificat folosul necuvenit obținut de acesta, în condițiile în care nu s-a stabilit durata de utilizare și valoarea totală a ratelor de leasing plătite de proprietar în perioada de referință.

Date fiind aceste considerații, va fi confiscată, în temeiul dispozițiilor art. 118 lit. a) C.pen. (1969) raportat la art. 257 alin. (2) C.pen. (1969), de la inculpatul N doar suma totală de lei remisă de cumpărătorul de influență, prin conturile martorului G , precum și autoturismul marca BMW X33.0 D SASIU , culoare negru, cap cil 2993 cmc, întrucât aceste foloase necuvenite reprezintă produsul infracțiunii de trafic de influență săvârșită de acesta, motiv pentru care va fi menținută măsura asiguratorie privind sechestrul instituit asupra bunurilor mobile și imobile proprietatea sa, prin ordonanța nr. /P/2014 din 11.03.2015 a

Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție - Secția de combatere a infracțiunilor conexe infracțiunilor de corupție, în scopul de a se garanta punerea în executare a acestei măsuri de siguranță.

De altfel, este greu de crezut că inculpatul N l-a ajutat pe denunțator să ajungă la județului fără să pretindă în schimbul intervenției sale foloase necuvenite, intermediind doar remiterea sumei de bani solicitată de , în condițiile în care, așa cum s-a menționat anterior, propriile sale demersuri s-au întins și ulterior consumării infracțiunii de trafic de influență având în vedere că a urmărit dobândirea efectivă a bunurilor cerute.

Concluzionând, Înalta Curte constată că din probatoriul administrat în cauză, în ambele faze ale procesului penal, rezultă că inculpatul N a pretins, în luna aprilie 2007 și primit, în perioada 31 martie 2008 - august 2008, suma totală de lei și autoturismul marca BMW X33.0 pentru a interveni la funcționarul competent să urgenteze eliberarea titlului de proprietate pentru terenurile al cărui mandatar era denunțatorul M , faptă care realizează condițiile de tipicitate ale infracțiunii de trafic de influență prevăzută de art. 257 C.pen. (1969), motiv pentru care solicitarea parchetului de schimbare a încadrării juridice în sensul reținerii infracțiunii de cumpărare de influență săvârșită în forma participației penale a complicității este neîntemeiată, având în vedere că obținerea foloaselor necuvenite este rezultatul acțiunii de pretindere a acestora de către cel care a promis că-și trafichează influența asupra funcționarului public și nu al oferirii sau dării de către cumpărătorul de influență, la un moment ulterior atingerii scopului pentru care a apelat la N .

În ce privește *fondul acuzațiilor aduse inculpaților D și N* , Înalta Curte, în majoritate, constată că probatoriul administrat în cauză demonstrează vinovăția acestora sub aspectul săvârșirii infracțiunii de trafic de influență în forma autoratului, respectiv a complicității, constând în aceea că, în luna aprilie 2007, prin intermediul inculpatului N , inculpatul D a pretins de la martorul M suma de de euro pentru a interveni pe lângă inculpatul B , care la acel moment îndeplinea funcția de județului , în vederea emiterii cu celeritate a titlului de proprietate pentru o suprafață de 15 hectare de teren revendicată de numita Ș , sumă de bani care a fost primită efectiv de inculpatul D la data de 1.02.2008, prin intermediul inculpatului N .

În acest sens, probatoriul administrat în cauză demonstrează că martorul M a încercat mai întâi prin forțe proprii să obțină eliberarea titlului de proprietate pentru suprafața de 15 hectare, sens în care s-a prezentat în audiență la inculpatul B .

Întrucât acest demers a rămas fără rezultat, martorul M s-a gândit să apeleze la persoane care ar putea să-l influențeze pe inculpatul B în sensul dorit de martor, situație în care a luat legătura cu inculpatul N , al inculpatului D , care ocupa la acea dată funcția de

, fiind totodată membru în același partid cu inculpatul B .

Inculpatul N a fost de acord să se implice în această afacere, atât în nume propriu, dar și ca intermediar al inculpatului D . În acest sens, inculpatul N a vorbit cu inculpatul D , iar acesta din urmă și-a dat acceptul de a se interveni în numele său la inculpatul B pentru rezolvarea problemei martorului M , însă nu cu titlu gratuit, ci în schimbul unor foloase pe care le-a pretins prin intermediul inculpatului N .

Astfel, în perioada imediat următoare, martorul M s-a întâlnit din nou cu inculpatul B , fiind însoțit de această dată de inculpatul N , pentru a discuta despre emiterea titlului de proprietate pentru cele 15 hectare de teren.

Cu această ocazie, inculpatul N a invocat în fața inculpatului B numele inculpatului D , precizând că acesta din urmă îl roagă să-l ajute pe martorul M , lucru cu care inculpatul B , județului și membru al P (P), a fost de acord.

După emiterea titlului de proprietate și încasarea banilor rezultați din vânzarea unuia dintre terenurile retrocedate, la data de 18.01.2008 martorul M a inițiat un schimb valutar de de euro, prin convertirea sumei corespunzătoare în lei din contul bancar deținut la B , iar la data de 1.02.2008 a retras în numerar această sumă de bani, pe care a remis-o inculpatului D în biroul acestuia din sediul , prin intermediul inculpatului N .

În declarația dată în faza de urmărire penală (fila 65 vol. III d.u.p.), inculpatul D a recunoscut că a avut o singură discuție cu inculpatul N în legătură cu terenurile din , mai exact cu o tranzacție profitabilă vizând un astfel de teren, în contextul în care acesta din urmă afișa o opulență nepotrivită.

Deși inculpatul a negat că ar fi întreprins vreun demers pe lângă județului pentru emiterea unui titlu de proprietate sau pentru urgentarea emiterii lui, inculpatul D nu și-a amintit dacă inculpatul N i-ar fi cerut să intervină pe lângă .

În fața instanței (fila 204 vol. II d.i.), inculpatul D a arătat că nu a pretins și nu a primit nici un folos material de la inculpatul N sau de la martorul M . și că nu a purtat niciodată vreo discuție cu inculpatul B legată de restituiri de terenuri.

Totodată, inculpatul D nu a oferit nicio explicație pentru afirmația inculpatului N referitoare la înmânarea sumei de de euro, arătând că a avut relații bune cu acesta, l-a ajutat în carieră și, chiar dacă i-a restrâns atribuțiile deținute în cadrul ministerului pe care-l conducea, a existat o mărire a atribuțiilor încredințate acestuia în plan politic.

De asemenea, inculpatul D a arătat că, deși inculpatul N îl mai vizita uneori la domiciliu cu probleme de serviciu, personale sau politice, nu-și amintește ca în perioada menționată în rechizitoriu să fi existat asemenea vizite și, oricum, niciodată menajera nu l-a informat despre faptul că vreun colaborator de-al său i-ar fi lăsat la domiciliu vreo geantă, pungă sau alt bagaj.

Referitor la terenurile din , inculpatul D a arătat că inculpatul N a participat în nume propriu în toate acțiunile legate de problema retrocedărilor, fără ca inculpatul D să fi avut vreo implicare sau intervenție pe lângă ; inculpatul N i-a adus la cunoștință inculpatului D despre faptul că avea niște tranzacții împreună cu martorul M , dar fără a oferi amănunte, de care inculpatul D nici nu era interesat.

În privința inculpatului N , după ce a fost audiat în calitate de suspect la data de 23.07.2014, acesta a depus un denunț la data de 29.07.2014 și a dat o nouă declarație în calitate de suspect la aceeași dată (fila 61, vol. II, d.u.p.), ocazie cu care a arătat că a fost contactat de martorul M pentru a-i facilita o audiență la județului în legătură cu retrocedarea unor terenuri. Inculpatul N a luat legătura cu inculpatul D , al cărui consilier și prieten era, în condițiile în care acesta era coleg de partid cu inculpatul B , județului .

Inculpatul D i-a spus inculpatului N să ia legătura cu inculpatul B , întrebându-l totodată dacă „iese ceva din treaba asta”. Inculpatul D s-a mai interesat și ulterior, în iarna anului 2007, dacă s-a mai întâmplat ceva în legătură cu terenurile de la .

La data de 1.02.2008, la solicitarea martorului M , inculpatul N s-a prezentat la sediul B , unde martorul i-a înmănat o geantă în care i-a spus că se află suma de de euro. Inculpatul susține că s-a deplasat la locuința de serviciu a inculpatului D situată în și a lăsat geanta respectivă, spunându-i menajerei care i-a deschis ușa că lasă o geantă domnului .

După doua-trei zile, inculpatul N a arătat că s-a întâlnit cu inculpatul D la sediul ministerului, ocazie cu care acesta i-a spus, cu referire la suma predată anterior, că „era mai bine dacă erau în lei”. În aceste condiții, inculpatul N s-a edificat asupra faptului că inculpatul D era în deplină cunoștință de cauză asupra întregii afaceri imobiliare desfășurată de martorul M la .

Toate aceste afirmații au fost reiterate de inculpatul N și în declarația dată în faza de judecată (fila 241, vol. II, d.i.).

Vinovăția celor doi inculpați este probată, dincolo de orice îndoială rezonabilă de alte mijloace de probă aflate la dosarul cauzei, respectiv declarațiile martorului M , ale inculpatului B , extrase de cont și transcrierile înregistrărilor convorbirilor telefonice purtate între inculpatul N și martorul M .

Astfel, în declarațiile date în faza de urmărire penală după formularea unui denunț la data de 13.06.2014 și completat la 18.06.2014 (filele 1, 8, 69 și 80 vol. II d.u.p.), martorul M a arătat că în anul 2007 l-a rugat pe inculpatul N , despre care știa că este al inculpatul D , să-i faciliteze contactul cu inculpatul B , județului , în legătură cu retrocedarea unor terenuri pe raza municipiului .

Inculpatul N i-a spus că va vorbi cu inculpatul D , care era coleg

de partid cu inculpatul B , iar la scurt timp a primit de la inculpatul N numărul de telefon al , cu care se vorbise anterior și, în baza acestei recomandări, s-a întâlnit cu inculpatul B și a tratat cu acesta problema emiterii titlului de proprietate pentru respectivele terenuri, în schimbul unei sume de de euro pretinse de cel din urmă.

Pentru facilitarea accesului la inculpatul B , inculpatul D a pretins la rândul său, prin intermediul inculpatului N , suma de de euro, lucru care s-a întâmplat în primăvara anului 2007.

Această sumă a fost predată efectiv la data de 1.02.2008, sens în care martorul M , însoțit de inculpatul N , s-a deplasat la B , de unde a retras în numerar suma de de euro, pe care a introdus-o într-o servietă a inculpatului N chiar la ghișeul bancar. Ulterior, cei doi s-au deplasat cu autoturisme diferite la sediul , martorul M a rămas în zona cabinetului inculpatului N , iar acesta a intrat cu servieta în biroul inculpatului D , de unde a revenit după câteva minute, fără a mai avea servieta asupra sa și a confirmat, la solicitarea martorului, că a predat suma de de euro inculpatului D .

În faza de judecată (filele 92 și 177, vol. IV, d.i.), martorul M a arătat că a apelat la inculpatul N pentru retrocedarea unor terenuri din , întrucât era un apropiat al inculpatului D , care la rândul său putea lua legătura cu inculpatul B , de și putea facilita obținerea acestor terenuri.

Potrivit martorului M , a procedat astfel întrucât a fost inițial în audiența la inculpatul B , care a refuzat să îl ajute în recuperarea acestor terenuri. După ce a luat legătura cu inculpatul N , martorul M a fost din nou în audiența la inculpatul B , de această dată împreună cu inculpatul N , ocazie cu care a constatat că a fost primit într-o altă manieră, fiind serviabil. Schimbarea de comportament a inculpatului B a fost pentru martor o dovadă că acesta fusese contactat de inculpatul D , fapt confirmat ulterior atât de inculpatul N , cât și de inculpatul B .

Martorul M a arătat că, prin intermediul inculpatului N , inculpatul D a solicitat suma de de euro, bani care au fost predați efectiv acestuia în biroul său de la , la data și în modalitatea expusă în faza de urmărire penală.

Ulterior, cu ocazia unei manifestări electorale la care au participat amândoi, în contextul unei discuții privitoare la tranzacția cu inculpatul N , inculpatul D a răspuns afirmativ la întrebarea martorului M dacă totul este în regulă.

Referitor la pretinderea banilor, martorul a arătat că de la inculpatul N a aflat că inculpatul D l-ar fi întrebat „mie ce îmi iese, îmi iese ceva din afacerea asta?”, iar după primirea banilor, acesta ar fi spus că „era mai bine dacă erau în lei”, cu referire la cei de euro primiți de la martorul M .

Susținerile martorului M referitoare la pretinderea și primirea de către inculpatul D a sumei de de euro pentru a-l determina pe inculpatul B să elibereze titlul de proprietate pentru terenurile din B sunt

confirmate, așa cum s-a văzut, de inculpatul N , dar și de convorbirile telefonice și ambientale purtate de acesta și martorul M , precum și de extrasul de cont emis de B.

În privința convorbirilor purtate între inculpatul N și martorul M , este de remarcat în primul rând faptul că niciunul dintre ei nu a negat autenticitatea ori conținutul acestora. Mai mult, în declarațiile date de cei doi în fața instanței, inculpatul N și martorul M au explicat unii termeni utilizați în aceste convorbiri, în sensul că prin „jupân”, „șef” și „șerif” se refereau la inculpatul D (fila 244 verso, vol. II, d.i. și fila 184 verso, vol. IV, d.i.).

În al doilea rând, convorbirile telefonice relevante în susținerea vinovăției inculpatului D au fost purtate chiar în perioada comiterii faptelor (2007-2008), dar există și o convorbire ambientală purtată între inculpatul N și martorul M după ce acesta din urmă a formulat denunțul la D.N.A. (01.07.2014), dar mai înainte de chemarea inculpatului N la Parchet.

Dacă convorbirile telefonice purtate în anii 2007-2008 au fost interceptate și înregistrate în baza unor mandate de siguranță națională, convorbirea în mediu ambiental din 01.07.2014 a fost înregistrată în baza unui mandat de supraveghere tehnică emis în condițiile noului Cod de procedură penală (filele 59 și 66, vol. IV, d.u.p.).

În privința convorbirilor telefonice purtate în decembrie 2007, acestea au surprins interesul inculpatului D pentru a intra în posesia folosului pretins, ca preț al traficului de influență, dar și preocuparea martorului M și a inculpatului N de a se achita de toate obligațiile materiale asumate față de toate persoanele implicate în afacere, inclusiv inculpatul D , toate acestea depinzând de valorificarea terenurilor pentru care se eliberase titlul de proprietate.

În acest sens, sunt relevante următoarele convorbiri purtate între inculpatul N și martorul M :

- 3.12.2007

(...)M : *Ce faci? Ai treabă? Poți veni până la barieră?*

N : *Nu pot acum, că intru în ședință. Peste vreo oră.*

M : *Bine, hai sună-mă tu!*

N : *Aha! Că eu... trebuie să vorbim ceva că am vorbit ieri ceva și cu Șeful și și-a exprimat varianta. Și trebuie să vorbim.*

M : *Ce? s-a mai schimbat ceva sau ce?*

N : *La el s-a schimbat.*

M : *Adică?*

N : *Adică, nu-l interesează fizic. Și a zis că așteaptă până la finalitate pe ce i-am promis. Că nu-l interesează de ceilalți 2. M-a întrebat în ce stadiu sunt. Și zic: Trebuie să fac ruperea și actele.*

M : *Auzi? Dă-te jos... dă-ți jos chiloșii că te... , îmbracă-te că nu te mai...*

N : *Da, exact! Hai că vorbim când ies din ședință că cu el am.* (...)

- 7.12.2007

M : Tu nu mai ești în București, dacă tu n-o să mai fi în București, am nevoie, am nevoie de un accept de la tine pentru că automat trebuie să fi de acord și cu faptul că se diminuează profitul.

N : Bă, eu nu am o problemă să fiu de acord atâta timp cât tu crezi că ai analizat toate variantele și ai ajuns la concluzia că este o soluție eu niciodată eu nu o să spun nu. Pentru că, repet, tu ești în cauză să știi toate dedesubturile și toate calculele, da? Dacă tu ești convins în sinea ta că e o soluție viabilă ...

M : (...) E datorită faptului că eu mâine după amiază sau duminică o să mă văd cu ăsta și tu nu ești aicea, și nu mai am cum să mă văd cu tine, trebuie să am un răspuns de la tine, pentru că dacă judecăm din punct de vedere al obligațiilor și stresului pasul trebuie făcut.

N : Da.

M : Că judecăm din punct de vedere al profitului atunci trebuie să mai stăm.

N : Numai că noi nu mai putem să mai stăm și am eliminat-o ...

M : Asta trebuie să judecăm noi. Facem pasul să scăpăm de stres și de probleme sau mai stăm și ne asumăm.

N : Mă, știi care e faza? Eu mă gândesc, hai că cu ăștia ți-am zis, cu ăștia doi mi se rupe la bască, ne închidem lucrarea și cu A dacă se materializează, iar cu Jupânul o să ne asumăm treaba și o să-i spun, bă, a trebui să fac alt pas, ca să închid definitiv ca să nu se mai lungească și din motivele obiective numai atât e atât! N-are ce să facă, asta e.

M : Deci pe mine, pe mine, de handicapării ăștia doi chiar nu mă mai interesează,

N : Da, păi nu, de ăștia nici pe mine nu mă mai interesează.

M : Ai înțeles?

N : Mă stresează ... la șerif. Și șeriful o să-i zic, ce să fac?! Asta e! Nu cred că o să-mi ia căpătâna acuma că n-am ...

M : V , deci V , lasă-l și pe șerif că ... șeriful îl dăm la o parte. Aicea e vorba de tine, e vorba de mine.

N : Da mă, eu îmi asum, că acuma ce să zic A ? Că în căcatul în care suntem, ar fi chiar imbecil să zic, nu frate pe mine nu mă interesează, nu accept sau că nu ... păi ce ... mea să nu-mi convină, că mie îmi convine să scăpăm de belele și la revedere.

M : În situația asta o să văd atunci ...

N : Măcar să avem noi soluția asta materializată și ... ce să? Aste e, ne asumăm și la revedere. Din punctul meu de vedere, dar repet, tu, tu poți să decizi mai bine în cunoștință decât mine. Eu ca principiu sunt coleg cu tine.

M : Bă V , V ? Încă o dată-ți repet, din punct de vedere al obligațiilor și stresului, să știi că aicea mai trebuie să luăm în calcul ceva. Mai trebuie să luăm în calcul că dacă ne-am lua banii și ne-am pune mâna-n cur și nu ne-ar mai interesa de nimic, ar fi o treabă, dar eu unul nu pot să fac treaba asta.

N : Nici eu, îți dai seama.

M : Deci nu pot să întorc spatele unor oameni care m-au ajutat, care, înțelegi? Deci nu pot ...

N : Păi din momentul ăla suntem ratați mă, suntem doi ratați! Suntem doi ratați dacă am făcut chestia asta.

M : Deci nu pot să fac treaba asta că-mi închid ușile! Îmi închid multe uși!

N : Păi nu, le închizi pe toate! Închizi tot, pa și la revedere, ești împachetat și ...

M : Le mai pot folosi și în alte ocazii, înțelegi?

N : Păi știu.

M : Și atunci sunt tentat să fac pasul, chit că profitul meu e mai mic.

N : Bun ... ce să ... îți dai seama că sunt în asentimentul tău. Nu pot să fiu altfel.

- 9.12.2007

M : Da', știi că am pus pe hârtie.

N : Da?

M : Da.

N : Și e trist, nu?

M : Da...

N : Cam cât rămâne?

M : Deci ne rămâne cu amândouă, deci și cu ăla care-i la tine...

N : Da...

M : Ne rămâne câte unul, aproximativ.

N : Dar fără ăla care-l am dincolo?

M : Nu, fără ăla, vreo șase.

N : Îhâm...

M : Dar vreau să-ți spun că în condiții drastice, adică am tăiat de peste tot.

N : Mda...

M : În afară de Jupân și academie.

-20.12.2007

M : Te-a sunat G ?

N : Da, m-a sunat, da, vroia să știe când ajunge Seful la Club, e întâlnirea cu structura.

M : Da. Păi, am înțeles că e petrecere acolo. Da, bine, mă, V .

N : Mai încerc, mai încerc.

M : Să fac cu ăștia, că m-au sunat toată ziua.

N : Te-au sunat iar? Că mă sunase D de vreo două ori, dar... în același timp când m-ai sunat și tu.

M : M-a sunat toată ziua.

N : Da, nu, mi-a fost imposibil să vorbesc la telefoane, frate, am avut niște sarcini de la Jupânul și nu am putut să fac nimic, decât să mă ocup și încă un am terminat.

-23.12.2007

(...)M : Lasă măi, că n-am dat cu piciorul la nicio afacere, că avem opțiune pentru ei.

N : Da, lasă, vorbim din ianuarie încolo, stai liniștit.

M : ... mai mare, nu-i nicio problemă.

N : Aha, vorbim din ianuarie încolo alte treburi, deocamdată ...

M : Da.

N : In prima săptămână o reglez cu Jupânul și pe urmă reglezi și restul.

M : N-ai cum să reglezi din prima săptămână, pentru că eu în prima săptămână nici nu vin.

N : Păi nu, în prima săptămână când vii.

M : A, așa da.

N : Îmi bag picioarele. N-am specificat, i-am zis în ianuarie, Ianuarie are 30 de zile.

M : Da, da, da.

De asemenea, la dosarul cauzei se află convorbiri telefonice purtate în luna ianuarie 2008 de martorul M cu inculpatul N, dar și cu funcționari de la B, în legătură cu retragerea sumei de de euro în ziua de 1.02.2008 și predarea ei către inculpatul D, în aceeași zi.

-29.01.2008

M : M sunt.

D : Da, v-am recunoscut. Ce faceți?

M : Am o rugămintă.

D : Spuneți.

M : Vreau și eu să, am în contul de euro ... de euro.

D : Așa?

M : Și as vrea să-i scot și eu zilele astea până la sfârșitul săptămânii.

D : Ă, , toată suma, da?

M : Da, da, da.

D : Stați un pic, ăia care ... , stați să văd un pic, ă ... parcă văzusem și ceva la depozit.

M : Pe contul de economii.

D : E depozit, păi în lei sau în euro doriți să ridicați?

M : Nu, nu, nu, eu vreau în cel din euro.

D : În euro, deci desființăm depozitul, e constituit depozit.

M : Da, da.

D : Și ...

M : A, mi-ați făcut depozit?

D : Da, da.

M : A, da, desființați-l.

D : Ok, desființez depozitul și când, în ce zi, mâine ce e? Mâine e miercuri, joi.

M : Când puteți dvs., joi, vineri când ...

D : Bine, haideți că vă sun eu înapoi și vă confirm când, când puteți să

...

M : Ce curs aveți la euro astăzi?

D : La vânzare sau la ... ă, dacă ați cumpăra e 3,8075.

(in continuare discuta despre cursul valutar)

D : Bine, vă anunț.

M : Și cu rugămintea foarte mare, dacă puteți și bani mari, că

...

D : Da, da, să nu fie mărunț, sigur că da, o să fiți în sala de protocol, o să vină cineva cu mașina de numărat bani, n-o să stați la ghișeu să vadă toată lumea.

M : Îhî.

D : Vorbesc eu cu ei și vă anunț, da?

M : Bine, bine.

D : Ok.

- 31.01.2008

M : Alo!

N : Ce faci mă, n-ai zis că vii încoace?

M : Vin, vin, hai că sunt pe la birou puțin și vin acum, da?

N : Rămâne valabil? Facem mâine livrarea?

M : Da bineînțeles.

N : Ok, bine, ca să știi cum îmi fac programul, de aia.

M : Da, da, da, 100%, sigur că da.

N : Bine, ok, atunci te aștept.

M : Hai că vin, da, vin eu la tine, da.

N : Bine.

- 31.01.2008

M : Da?

A : Bună ziua, domnul M

M : Bună ziua.

A : A sunt, de la B.

, vă pot deranja un minut?

M : Sărut mâinile, vă rog faceți-o!

A : (n.n. râde)

M : Și transmiteți-mi un curs bun.

A : Poftim?

M : Am zis faceți-o și transmiteți-mi un curs bun.

A : (n.n. râde) Am înțeles, eu vroiam să vă spun legat de ridicarea care, aveți o programare mâine.

M : Mâine, da.

A : Da, o sumă mare, ă vroiam să vă spun că ...

M : E, mare! Așa măricică.

A : Așa, e, micuță, da. Ă, vroiam să vă spun că o să întârziem un pic ora de programare, e vreo problemă? Fiind suma mai măricică ne trebuie mai mult timp să facem rost de această sumă micuță. (n.n.)

amuzată).

M : Păi nu vă supărați pe mine, dar v-am anunțat de trei zile!

A : Am înțeles, dar noi ...

M : Mi-ați transmis o oră, adică ce înseamnă să întârziați puțin?

A : Cam în jur de două, două jumătate, nu mult. Dacă îi avem mai devreme și mai devreme chiar de ora când ați făcut dvs. programare, vă dăm un telefon și vă spunem. Problema e că noi nu-i avem la noi în tezaur și trebuie să-i facem rost din alte bănci de lei.

M : păi nu, dar e foarte târziu, este foarte târziu, pentru una am discutat și alta facem, îmi dați și mie peste cap plamurile.

A : Îhî.

M : Acum trebuie să, vă dați seama că nu-i scot să mi-i pun casă în tablou, am și eu ceva de făcut cu ei.

A : Da, știu aveți ceva de făcut cu ei, am înțeles.

M : Păi normal și acum trebuie să pun toată lumea să aștepte după mine și notari, și oameni și ...

A : Deci în jur de unu, unu jumătate ați avea nevoie neapărat de ei.

M : Păi așa cum am discutat. Eu am înțeles chiar doișpe, doișpe jumătate, acum văd că ...

A : Îhî, îhî, haideți că ... mai vorbim cu colegii noștri de la tezaur și revin, eventual în cinci, zece minute cu un telefon, da?

M : Vă rog frumos, da.

A : Da, bine, bine.

M : Bine.

A : La revedere.

- 31.01.2008

M : Ti-a zis ceva ...

V : Nu, că nu am apucat, el intră, iese, intră, iese, sunt două ședințe mari.

M : Ne-am dat din cap așa ...

V : Foarte bine.

M : ... reciproc.

V : Nu, că mi-a zis că mai târziu când termină cu astea două, la un moment dat o să se termine. Ședința de sus se mută nu știu unde ș.a.m.d.

M : Îhî.

V : Ca să-mi zică exact cum fac mâine.

M : Bine, hai că mai vorbim.

V : Ok, hai.

M : Bine, ciao, ciao.

V : Ciao.

Retragerea sumei de de euro din contul deținut de martorul M la B, în ziua de 1.02.2008, este dovedită și de extrasul de cont aflat la dosar (fil.181 vol.2 d.u.p.).

În egală măsură, primirea de către inculpatul D a sumei de de

euro ca preț al influenței traficate rezultă și din convorbirea ambientală purtată în ziua de 1.07.2014, după denunțul formulat de martorul M . În cadrul acestei discuții, inculpatul N confirmă nu doar faptul că inculpatul D a primit cei de euro, ci și locația unde s-au predat banii, respectiv ministerul de interne.

(...)M : C . **Deci, am niște prieteni care-s buni prieteni cu el. Înțelegi și... Acuma, eu m-am întâlnit cu el. ...[neinteligibil]... M-am întâlnit o dată la meci, la ROMÂNIA - ITALIA. Nu ROMÂNIA - ITALIA, ROMÂNIA nu știu cu cine a jucat, anu` trecut. A jucat ROMÂNIA cu cineva nu mai țin minte... Da` ne-am întâlnit pe stadion. Și am stat puțin de vorbă. Da`... n-a vrut să stea cu mine de vorbă. În schimb, înțeleg că vorbește urât de mine. Știi! M-a făcut oligofren, că..., Tâmpitul ăla, oligofrenu` ăla...". Știi ceva de chestia asta?**

N : **Bă, nu știu. Eu doar știu că mi-a zis la un moment dat că a auzit că ai vorbit tu și că ai... te-ai lăudat că i-ai dat telefoane, că i-ai dat lu`nu știu cui că ...[folosește un cuvânt obscen]...**

M : **Că m-am lăudat eu că i-am dat ei lui bani?**

N : **Da. Și de asta era foarte opărit. Și i-am zis „Bă...” zic „Nu știu nimic!”. Zic „Dacă ăla a făcut afirmațiile astea, e problema lui. Deci, ce treabă am cu chestiile astea, ee ...[folosește un cuvânt obscen]... eu stau să-i țin socoteală. Deci, fiecare e major, e vaccinat, e...”.**

M : **Da` când s-a întâmplat asta?**

N : **E! Asta atunci când încă era... mai erau câteva luni de mandat. În două mii... sfârșitul lui două mii opt.**

M : **Păi, în afară de mine și tine nu știa nimeni de discuția noastră.**

N : **Aia e singura discuție pe subiectul tău, în rest eu n-am...**

M : **Păi, n-avea de unde să știe decât de la B . Deci, ai... deci, în afară de mine, tine...**

N : **Bă, eu... eu n-am vrut să-ți spun.**

M : **Și B ... n-avea nimeni cine să...**

N : **Eu n-am vrut să-ți spun, da` părerea mea că bou ăla de grasu` ăla umflat, nemernicul ăla, în care tu te-ai încrezut foarte mult, ăla a făcut multe stricăciuni. Și mi-a confirmat cineva și faptul inclusiv că s-a băgat și a stricat și relația dintre noi doi. A băgat tot felul de căcaturi, a vorbit gura fără el că el e mare șmecher în P ...**

M : **Da, asta e adevărat, da` m-ai văzut că eu nu ți-am spus niciodată nimic, că nu, nu sunt omul care să plimb vorba.**

N : **Nu, da` mai am și eu alți prieteni... care mai aud și ei una alta, mai ales cât am făcut eu pentru partidul ăla. Și n-am... n-am cerut nimica, nici n-am beneficiat și nici nu m-a interesat.**

M : **Deci, asta e discuție încă din două mii opt?**

N : **Sfârșitul lui două mii opt. Aia e singura, altceva n-am avut.**

M : Păi și mie de ce nu mi-ați spus, mă? Eu habar n-am avut că uite mă trezesc că... D vorbește despre mine aiurea și eu habar nu am, ai înțeles? Și repet de discuția noastră n-am știut decât eu, tu... și B .

N : A fost o chestie de trei minute.

M : Și B : Da` B n-a știut nicio secundă că...

N : Nu n-avea ce să știe...

M : Păi, exact că știam doar noi doi.(...)

N : (...) Pentru că îți spun o chestie B s-a dus la el și a spus „Bă, păi în ...[folosește un cuvânt obscen]... fraierule! Țăla a câștigat...”. Vis a vis de tine, că n-a zis de mine.

M : Da.

N : „Țăla a câștigat și ție ți-a dat prin bot!” (...) pentru că mi-a reproșat și mie chestia asta. ...[neinteligibil]... ”Apropo, știi ce-am auzit, prietenu` tău a câștigat și...!”

M : Păi, stai mă și dacă am câștigat care-i problema?

N : Păi și i-am zis „Stai puțin bă...” zic „Și ce treabă am eu?”. Zic „Vrei să-ți spun din toată afacerea asta care a fost toată legală și care n-are nicio hibă și n-are nicio problemă...”.

M : Exact.

N : „Eu am fost cel mai copil” zic „Tu ai luat mai mult decât mine” zic „Eu am ...[neinteligibil]... B a tras cât a putut. De ce nu te duci să-l întrebi?”.

(...)M : Nu. Dar ascultă-mă puțin! Dacă punem pe hârtie deci, B , ce și-a luat B , eu vreau să te întreb pe tine că... de fapt aicea era uite vezi, D spune sus și tare „Ce domn` e că n-am...”. Iar eu știu foarte clar că împreună am plecat din bancă, împreună ne-am dus la

M ...

N : Da, mă, știu.

M : Și împreună i-ai dat banii.

N : Da.

M : Da. Și acuma vine și mă ceartă, m-am întâlnit cu el, mă înțelegi...

N : Bă, e treaba lui.

M : Și vorbește urât de mine și mă ceartă și mă face... eu am tăcut din gură mi-am văzut de treabă.

N : Faptul că el ne ...[neinteligibil]... nu-i problema mea, e problema lui.

M : Păi? Dacă s-a dus B și i-a spus „Bă, vezi că ăla a luat milioane”.

N : ...[neinteligibil]... Păi și eu ce vină am?

M : A fost, a fost o afacere, da. Eu zic că eu am fost destul de boier față de toată lumea.

N : Făță de ei în mod cert.

M : Păi? Ce dracu` sunt, sunt și ceva care bani